

Bryssel den 5 mars 2026
(OR. en)

15389/1/25
REV 1

Interinstitutionellt ärende:
2023/0111(COD)

EF 370
ECOFIN 1514
CODEC 1807
ECB
PARLNAT

LAGSTIFTNINGSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av
förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller åtgärder för tidigt ingripande, villkor
för resolution och finansiering av resolutionsåtgärder
– Antagen av rådet den 5 mars 2026

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2026/...

av den ...

om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller åtgärder för tidigt ingripande, villkor för resolution och finansiering av resolutionsåtgärder

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 307, 31.8.2023, s. 19.

² EUT C 349, 29.9.2023, s. 161.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 april 2024 (EUT C, C/2025/3752, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3752/oj>) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 5 mars 2026 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu inte offentliggjord i EUT).

av följande skäl:

- (1) Unionens resolutionsram för kreditinstitut och värdepappersföretag (*institut*) inrättades i efterdyningarna av den globala finanskrisen 2008–2009 och i enlighet med *Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions* som först offentliggjordes av rådet för finansiell stabilitet i oktober 2011. Unionens resolutionsram består av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU⁴ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014⁵. Båda lagstiftningsakterna är tillämpliga på institut och på andra enheter som omfattas av det direktivet eller den förordningen (gemensamt kallade *enheter*). Unionens resolutionsram syftar till att på ett ordnat sätt hantera enheters fallissemang genom att bevara deras kritiska funktioner och undvika hot mot den finansiella stabiliteten och samtidigt skydda insättare och offentliga medel. Dessutom syftar unionens resolutionsram till att främja utvecklingen av den inre marknaden för bankverksamhet genom att skapa ett harmoniserat system för att hantera gränsöverskridande kriser på ett samordnat sätt och genom att undvika problem med snedvridning av konkurrensen och risker för ojämlig behandling.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Unionens resolutionsram ger efter flera års genomförande inte avsett resultat med avseende på vissa av dessa mål. Även om enheter har gjort betydande framsteg mot möjligheten till resolution och har avsatt betydande resurser för detta ändamål, särskilt genom uppbyggnad av förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och komplettering av finansieringsarrangemang för resolution, används sällan unionens resolutionsram. I stället hanteras fallissemang i vissa mindre och medelstora enheter vanligtvis genom nationella åtgärder som inte är harmoniserade. Skattebetalarnas pengar används fortfarande snarare än branschfinansierade skyddsnät, såsom finansieringsarrangemang för resolution. Denna situation förefaller bero på otillräckliga incitament. Dessa otillräckliga incitament är en följd av samspelet mellan unionens resolutionsram och nationella regler, vilket innebär att det stora utrymmet för resolutionsmyndigheter att göra en skönsmässig bedömning av allmänintresset inte alltid utövas på ett sätt som återspeglar hur unionens resolutionsram är avsedd att tillämpas. Samtidigt har unionens resolutionsram använts i liten utsträckning på grund av riskerna för insättare i inlåningsfinansierade enheter att tvingas bära förluster för att säkerställa att dessa enheter kan få tillgång till extern finansiering vid resolution, särskilt i avsaknad av andra nedskrivningsbara skulder. Slutligen har det faktum att det finns mindre stränga regler för tillgång till finansiering utanför resolution än vid resolution avskräckt från att tillämpa unionens resolutionsram till förmån för andra lösningar, vilket ofta innebär att skattebetalarnas pengar används i stället för enheternas egna medel eller branschfinansierade skyddsnät. Denna situation medför i sin tur risker för fragmentering, risker för suboptimala resultat i förvaltningen av enheters fallissemang, särskilt när det gäller små och medelstora enheter, och alternativkostnader från outnyttjade finansiella resurser. Det är därför nödvändigt att säkerställa en mer effektiv och konsekvent tillämpning av unionens resolutionsram och säkerställa att den kan tillämpas närhelst det ligger i allmänhetens intresse, inbegripet för små och medelstora enheter som primärt finansieras genom insättningar och inte har tillräckliga andra nedskrivningsbara skulder.

- (3) Enligt förordning (EU) nr 806/2014 ska medlemsstater som har inlett ett nära samarbete mellan Europeiska centralbanken (ECB) och respektive nationella behöriga myndigheter betraktas som deltagande medlemsstater vid tillämpningen av den förordningen. Den förordningen innehåller dock inga närmare uppgifter om processen för att förbereda inledandet av det nära samarbetet om resolutionsrelaterade uppgifter. Det är därför lämpligt att fastställa dessa närmare uppgifter.
- (4) Intensiteten och detaljnivån i resolutionsplaneringsarbetet med avseende på dotterföretag som inte har identifierats som resolutionsenheter varierar beroende på de berörda enheternas storlek, deras riskprofil, deras roll i tillhandahållandet av kritiska funktioner, deras kärnaffärsområden, deras betydelse för kontinuiteten i koncernens verksamhet efter resolution och koncernresolutionsstrategin samt dotterföretagets betydelse i den medlemsstat där det är etablerat, inbegripet dess potentiella systemvikt och dess potentiella inverkan på de tillgängliga finansiella medlen inom insättningsgarantisystemet i händelse av avveckling enligt normala insolvensförfaranden. Den gemensamma resolutionsnämnden (*nämnden*) bör därför kunna beakta dessa faktorer när den fastställer vilka åtgärder som ska vidtas med avseende på sådana dotterföretag och följa en motsvarande metod, när så är lämpligt.

- (5) En enhet som är under avveckling enligt nationell rätt, efter ett fastställande av att enheten fallerar eller sannolikt kommer att falla och en slutsats från nämnden att dess resolution inte ligger i allmänhetens intresse, är i slutändan på väg mot marknadsutträde. I sådana fall behövs inte längre någon plan för resolution av enheten, oberoende av om den behöriga myndigheten redan har återkallat auktorisationen för den berörda enheten. Detsamma gäller för den resterande delen av ett institut under resolution efter överföring av tillgångar, rättigheter och skulder inom ramen för en överföringsstrategi. Det är därför lämpligt att specificera att det i sådana situationer inte krävs att resolutionsplaner antas.

- (6) Nämnden kan för närvarande besluta att förbjuda vissa utdelningar om en enhet, oavsett om det rör sig om en resolutionsenhet eller inte, inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när det beaktas utöver minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. För att säkerställa rättssäkerhet och anpassning till de befintliga förfarandena för genomförande av beslut som fattas av nämnden är det dock nödvändigt att tydligare ange rollerna för de myndigheter som deltar i förfarandet för att förbjuda utdelningar. Det är därför lämpligt att fastställa att nämnden bör instruera den nationella resolutionsmyndigheten att förbjuda sådana utdelningar, och myndigheten bör genomföra nämndens instruktion. Dessutom kan en enhet i vissa situationer åläggas att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på en annan grund än den grund på vilken enheten är skyldig att uppfylla det kombinerade buffertkravet. Denna situation skapar osäkerhet om villkoren för utövandet av nämndens befogenheter att förbjuda utdelningar och för beräkningen av det högsta utdelningsbara beloppet i samband med minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Det bör därför fastställas att nämnden i dessa fall bör instruera de nationella resolutionsmyndigheterna att förbjuda vissa utdelningar på grundval av det beräknade kombinerade buffertkrav som följer av den metod som fastställs i den delegerade akt som antagits enligt artikel 45c.4 i direktiv 2014/59/EU. För att säkerställa transparens och rättssäkerhet bör nämnden meddela det beräknade kombinerade buffertkravet till enheten, som sedan bör offentliggöra detta beräknade kombinerade buffertkrav.

- (7) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 575/2013⁶ fastställs befogenheter som ska utövas av resolutionsmyndigheter, varav vissa inte ingår i förordning (EU) nr 806/2014. Inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanismen kan detta skapa osäkerhet om vem som ska utöva dessa befogenheter och på vilka villkor. Det är därför nödvändigt att specificera hur nationella resolutionsmyndigheter bör utöva vissa befogenheter som endast fastställs i direktiv 2014/59/EU när det gäller enheter och koncerner som omfattas av nämndens direkta ansvar. Nämnden bör därför, om den anser det nödvändigt, kunna instruera nationella resolutionsmyndigheter att utöva dessa befogenheter. Nämnden bör särskilt kunna instruera nationella resolutionsmyndigheter att kräva att en enhet för detaljerade register över de finansiella avtal i vilka enheten är part, utövar befogenheten att tillfälligt upphäva vissa finansiella skyldigheter enligt artikel 33a i direktiv 2014/59/EU och säkerställer konfidentialiteten för insiderinformation enligt artikel 84b i det direktivet. Med tanke på att de tillstånd för minskning av kvalificerade skuldinstrument som beviljas på grundval av förordning (EU) nr 575/2013, som också är tillämpliga på enheter och på skulder som omfattas av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, inte kräver tillämpning av nationell lagstiftning, bör nämnden dock kunna bevilja dessa tillstånd direkt till enheter, utan att behöva instruera nationella resolutionsmyndigheter att utöva denna befogenhet.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

- (8) Insättningar som uppfyller villkoren för att räknas som kvalificerade skulder kan användas för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Med tanke på insättningarnas särskilda karaktär samt den funktion de har i realekonomin och för att upprätthålla förtroendet för banksystemet bör dock strängare krav ställas för att låta insättningar omfattas av de skulder som används för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, eftersom de resurser som är kvalificerade för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i sin helhet bör kunna användas för att bära förlusterna och bidra till rekapitaliseringen av ett kreditinstitut om det fallerar. För det första bör, såsom är fallet enligt de nuvarande reglerna, de insättningar som används för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder inte kunna innehas av fysiska personer eller av mikroföretag eller små och medelstora företag. För det andra bör det klargöras att insättningar som ger ägaren rätt till förtida återbetalning inte kan vara kvalificerade för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, inbegripet i de fall där avtalsbestämmelserna föreskriver att förtida återbetalning är förenad med betalning av en straffavgift. För det tredje bör de relevanta avtalsbestämmelserna, för att säkerställa transparens och minimera riskerna för olämplig placering av sådana insättningar, uttryckligen hänvisa till kreditinstitutets avsikt att använda dessa insättningar för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder samt till det faktum att de inte räknas som kvalificerade insättningar och att ingen del av den insättningen därför kommer att återbetalas av insättningsgarantisystemet om den blir indisponibel. För det fjärde bör användningen av insättningar i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som regel inte tillåtas, såvida inte nämnden tidigare har godkänt att de inkluderas i de resurser som är kvalificerade för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder baserat på en bedömning att sådana insättningar inte skulle behöva skyddas från att bära förluster i händelse av resolution och att de inte skulle ge upphov till ett väsentligt hinder för möjligheten till resolution. Nämnden bör kunna tillåta att insättningar generellt används för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för varje resolutionsenhet, utan en individuell bedömning av varje insättning, samt begränsa inkluderingen av insättningar för uppfyllande av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder till fasta belopp. Strukturerade insättningar kan, trots att de är skulder med inbäddade derivat, också räknas som ett kreditinstituts kvalificerade skulder, förutsatt att alla andra villkor är uppfyllda.

- (9) För att undvika stupeffekter är det nödvändigt att fortsätta att tillämpa äldre regler för de befintliga insättningar som räknas som kvalificerade skulder. För insättningar som tagits emot före den ... [24 månader plus en dag från dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] bör de nya kvalificeringskriterierna inte tillämpas. Tillämpningen av äldre regler bör upphöra den ... [36 månader från dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande].

- (10) Genom Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2019/876⁷ och (EU) 2019/877⁸ och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879⁹ genomförs i unionsrätten den internationella villkorsförteckningen för *total förlustabsorberingskapacitet* (TLAC), som offentliggjordes av rådet för finansiell stabilitet den 9 november 2015 (*TLAC-standard*), för globala systemviktiga banker, som i unionsrätten betecknas som globala systemviktiga institut (G-SII). Genom förordning (EU) 2019/877 och direktiv (EU) 2019/879 ändrades också minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014. Det är nödvändigt att anpassa bestämmelserna om minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder i förordning (EU) nr 806/2014 till genomförandet av TLAC-standard för globala systemviktiga institut med avseende på vissa skulder som kan användas för att uppfylla den del av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder som bör uppfyllas med kapitalbas och andra efterställda skulder. I synnerhet bör skulder som är likställda med vissa undantagna skulder inkluderas i resolutionsenheternas kapitalbas och efterställda kvalificerade instrument om beloppet av dessa undantagna skulder i resolutionsenhetens balansräkning inte överstiger 5 % av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder och det inte uppstår några risker kopplade till principen om *inte sämre villkor för borgenär*.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/876 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller bruttosoliditetsgrad, stabil nettofinansieringskvot, krav för kapitalbas och kvalificerade skulder, motpartsrisk, marknadsrisk, exponeringar mot centrala motparter, exponeringar mot företag för kollektiva investeringar, stora exponeringar, rapporteringskrav och krav på offentliggörande av information, samt av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 150, 7.6.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/877 av den 20 maj 2019 om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet (EUT L 150, 7.6.2019, s. 226, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG (EUT L 150, 7.6.2019, s. 296, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (11) För vissa resolutionsenheter bygger den föredragna resolutionsstrategi som fastställts i resolutionsplanen eller koncernresolutionsplanen i första hand på att verksamheten i institutet under resolution överförs till en privat köpare eller till ett broinstitut. I sådana fall är det möjligt att insättningsgarantisystemet kan uppmanas att bidra till resolutionsåtgärder, eventuellt för att säkerställa skyddet av vissa insättningar som inte täcks av insättningsgarantisystemet. För att minimera den moraliska risken bör det därför specificeras att om resolutionsplanen föreskriver tillämpning av försäljningsverktyget eller broinstitutverktyget och resolutionsenhetens utträde från marknaden, bör minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för den berörda resolutionsenheten inte fastställas till en nivå under vissa tröskelvärden. Om tillämpningen av reglerna för kalibrering av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder leder till ett belopp som är högre än dessa tröskelvärden bör det högre beloppet ha företräde. Dessa tröskelvärden bör inte tillämpas på det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts för resolutionsenheter vars föredragna resolutionsstrategi består av att tillämpa skuldnedskrivningsverktyget för sin rekapitalisering i en sådan omfattning att dess förmåga att fortsätta att bedriva den verksamhet för vilken de auktoriserats kan återställas, även om den föredragna resolutionsstrategin föreskriver tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget i kombination med andra resolutionsverktyg, där de senare används som ett komplement.

- (12) Förordning (EU) nr 806/2014 innehåller inga särskilda regler om övergångsarrangemang och mellanliggande målnivåer för att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder efter 2024. Det finns dock situationer där enheter inte omedelbart bör vara skyldiga att uppfylla ett högre minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts av nämnden, inbegripet de fall där höjningen av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder beror på väsentliga förändringar för enheten, till exempel på grund av sammanslagningar eller förvärv, eller på ändringar av den föredragna resolutionsstrategin. I synnerhet om den föredragna resolutionsstrategin ändras från en avveckling enligt normala insolvensförfaranden till tillämpning av en resolutionsåtgärd kan det hända att enheten inte omedelbart fullt ut kan uppfylla det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts av nämnden. Nämnden bör därför ges befogenhet att fastställa lämpliga övergångsperioder för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Dessutom bör nämnden ha befogenhet att fastställa bindande mellanliggande målnivåer för sådana enheter, för att säkerställa att de bygger upp sina resurser som är kvalificerade för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder på ett lämpligt sätt. För att skydda berättigade förväntningar bör övergångsperioder som nämnden tidigare fastställt på grundval av de regler som var tillämpliga vid den berörda tidpunkten inte påverkas av de nya reglerna.

- (13) Enligt artikel 4 i rådets förordning (EU) nr 1024/2013¹⁰ är ECB behörig att utföra tillsynsuppgifter i samband med tidigt ingripande. Det är nödvändigt att minska riskerna till följd av skiljaktiga införlivanden i nationell lagstiftning av de åtgärder för tidigt ingripande som fastställs i direktiv 2014/59/EU och att underlätta för ECB att effektivt och konsekvent tillämpa sina befogenheter att vidta åtgärder för tidigt ingripande. Dessa åtgärder för tidigt ingripande infördes för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att åtgärda en försämrad finansiell och ekonomisk situation för en enhet och att i möjligaste mån minska risken för och effekterna av en möjlig resolution. På grund av ovisshet om de utlösande faktorerna för tillämpningen av dessa åtgärder för tidigt ingripande och partiella överlappningar med tillsynsåtgärder har dock åtgärder för tidigt ingripande sällan använts. Bestämmelserna i direktiv 2014/59/EU om åtgärder för tidigt ingripande bör därför återspeglas i förordning (EU) nr 806/2014, vilket säkerställer ett enda direkt tillämpligt rättsligt verktyg för ECB, och tillämpningsvillkoren för dessa åtgärder för tidigt ingripande bör förenklas och specificeras ytterligare. För att undanröja osäkerhet om villkoren och tidpunkten för avsättning av en enhets ledningsorgan och utnämning av tillfälliga förvaltare bör dessa åtgärder uttryckligen identifieras som åtgärder för tidigt ingripande och tillämpningen av dem bör omfattas av samma utlösande faktorer. Under vissa omständigheter kan en gradvis avveckling av verksamhet vara en kostnadseffektiv lösning som gör det lättare för en enhet med svag affärsmodell att lämna marknaden och på så sätt undvika en utdragen nedgång som slutar med att enheten fallerar.

¹⁰ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1024/oj>).

ECB bör ha befogenhet att ingripa tidigt för att begära inlämning av en plan som ska genomföras vid frivillig avveckling av en enhets verksamhet, samtidigt som beslutet om genomförandet av en sådan plan överläts till den berörda enheten. När ECB utövar sina befogenheter att ingripa tidigt bör den åläggas att välja lämpliga åtgärder för att hantera en specifik situation i enlighet med proportionalitetsprincipen. För att ECB ska kunna ta hänsyn till anseenderisker eller risker i samband med penningtvätt eller informations- och kommunikationsteknik bör ECB bedöma villkoren för tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande inte bara på grundval av kvantitativa indikatorer, såsom kapital- eller likviditetskrav, bruttosoliditetsgrad, nödlidande lån eller koncentration av exponeringar, utan även på grundval av kvalitativa utlösande faktorer. Beslutsprocessen för åtgärder för tidigt ingripande bör göra det möjligt att snabbt överväga och, om så är lämpligt, vidta sådana åtgärder, för att undvika att enhetens situation förvärras ytterligare.

- (14) Det är nödvändigt att säkerställa att nämnden kan förbereda en möjligresolution av en enhet. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten bör därför i tillräckligt god tid informera nämnden om försämringen av en enhets situation, och nämnden bör ha de befogenheter som krävs för att genomföra förberedande åtgärder. För att nämnden ska kunna reagera så snabbt som möjligt på en försämring av en enhets situation bör en föregående tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande inte vara ett villkor för att nämnden ska kunna vidta åtgärder för att saluföra enheten eller begära information för att uppdatera resolutionsplanen och förbereda värderingen. Vid saluföring av en enhet som är medlem i ett institutionellt skyddssystem bör nämnden överväga åtgärder som det institutionella skyddssystemet skulle kunna vidta före resolutionen för att undvika en väsentlig risk för att enheten kommer att fallera eller för att det blir sannolikt att enheten kommer att fallera. För att säkerställa en konsekvent, samordnad, effektiv och snabb reaktion på en försämring av en enhets situation och för att förbereda sig ordentligt för en möjlig resolution är det nödvändigt att stärka samverkan och samordning mellan ECB, de nationella behöriga myndigheterna och nämnden. Så snart en enhet uppfyller villkoren för tillämpning av åtgärder för tidigt ingripande bör ECB, de nationella behöriga myndigheterna och nämnden öka sitt informationsutbyte, inbegripet provisorisk information, och gemensamt övervaka enhetens situation.

- (15) Det är nödvändigt att säkerställa snabba åtgärder och tidig samordning mellan nämnden och ECB, eller den relevanta nationella behöriga myndigheten, med avseende på mindre betydande gränsöverskridande koncerner medan en enhet fortfarande är i drift men det finns en väsentlig risk för att enheten kan komma att falla. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten bör därför så tidigt som möjligt underrätta nämnden om en sådan risk. Underrättelsen bör innehålla skälen till ECB:s eller den relevanta nationella behöriga myndighetens bedömning och en icke uttömmande översikt över alternativa åtgärder från den privata sektorn, tillsynsåtgärder eller åtgärder för tidigt ingripande som finns tillgängliga för att förhindra enhetens fallissemang inom rimlig tid. En sådan tidig underrättelse påverkar inte eventuella alternativa åtgärder från den privata sektorns sida, inbegripet åtgärder av ett institutionellt skyddssystem, som skulle förhindra enhetens fallissemang eller sannolika fallissemang inom rimlig tid eller inverka på förfarandena för att fastställa huruvida villkoren för resolution är uppfyllda. En föregående underrättelse från ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten till nämnden om att det finns en väsentlig risk för att en enhet fallerar eller sannolikt kommer att falla eller om slutet på den angivna tidsramen för genomförande av åtgärderna för att hantera en sådan väsentlig risk bör inte vara ett villkor för, eller på annat sätt nödvändigtvis innebära, ett senare fastställande om att en enhet fallerar eller sannolikt kommer att falla. Om det i ett senare skede bedöms att enheten fallerar eller sannolikt kommer att falla och det inte finns några alternativa lösningar för att förhindra ett sådant fallissemang inom rimlig tid, måste nämnden fatta beslut om huruvida resolutionsåtgärder ska vidtas. I ett sådant fall kan ett snabbt beslut om att tillämpa resolutionsåtgärder på en enhet vara avgörande för ett framgångsrikt genomförande av resolutionsstrategin, särskilt eftersom ett tidigare ingripande i enheten kan bidra till att säkerställa tillräcklig förlustabsorberingskapacitet och likviditet för att genomföra denna strategi. Det är därför lämpligt att göra det möjligt för nämnden att i nära samarbete med ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten bedöma vad som utgör en rimlig tidsram för att genomföra alternativa åtgärder för att undvika att enheten fallerar. För att säkerställa ett snabbt resultat och göra det möjligt för nämnden att förbereda sig ordentligt för den potentiella resolutionen av enheten bör nämnden och ECB, eller den relevanta nationella behöriga myndigheten, sammanträda regelbundet, och nämnden bör besluta hur ofta dessa möten ska hållas med beaktande av omständigheterna i ärendet.

- (16) För att täcka väsentliga överträdelser av tillsynskraven är det nödvändigt att ytterligare specificera villkoren för att fastställa att moderbolag, inbegripet holdingbolag, fallerar eller sannolikt kommer att falla. Ett moderbolags överträdelse av dessa krav bör vara väsentlig om typen och omfattningen av en sådan överträdelse är jämförbar med en överträdelse som, om den begåtts av ett kreditinstitut, skulle motivera den behöriga myndigheten att återkalla auktorisationen i enlighet med artikel 18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU¹¹.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

- (17) Resolutionsramen är avsedd att kunna tillämpas på alla enheter, oavsett storlek och affärsmodell, om de verktyg som finns tillgängliga enligt nationell rätt inte är lämpliga för att hantera deras fallissemang. Vissa av ramens mål behöver dock specificeras ytterligare för att öka harmoniseringen och gynna konvergensen. Resolutionsmålet att säkerställa kontinuiteten i kritiska funktioner syftar till att skydda den finansiella stabiliteten och realekonomin. Det måste därför säkerställas att tillhandahållandet av kritiska funktioner inte upphör. I synnerhet måste det klargöras att nämnden, beroende på de särskilda omständigheterna, kan fastställa att vissa av en enhets funktioner betraktas som kritiska även om deras upphörande skulle störa den finansiella stabiliteten eller tjänster som är väsentliga för realekonomin endast på regional nivå. När det gäller mottagande av insättningar ska nämnden ta vederbörlig hänsyn till risken för förlorat förtroende hos insättare som har insättningar som inte omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU¹². Offentliga medel bör skyddas genom att beroendet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd minimeras, särskilt när det tillhandahålls från en medlemsstats budget. Insättare som omfattas av direktiv 2014/49/EU, investerare som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG¹³, kundmedel och kundtillgångar ska också skyddas.

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/49/EU av den 16 april 2014 om insättningsgarantisystem (EUT L 173, 12.6.2014, s. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare (EGT L 84, 26.3.1997, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (18) Under resolutionsplaneringen, när beslut fattas om huruvida en enhet bör öronmärkas för resolution, bör nämnden i allmänhet betrakta den omständigheten att en enhet omfattas av förenklade skyldigheter som en indikator på att resolution av den enheten i händelse av fallissemang inte skulle vara av allmänintresse. Omvänt kan den omständigheten att en enhet inte omfattas av förenklade skyldigheter tyda på att det skulle ligga i allmänhetens intresse att försätta enheten i resolution i händelse av fallissemang.
- (19) Avveckling av en enhet enligt normala insolvensförfaranden kan i vissa fall äventyra den finansiella stabiliteten och avbryta tillhandahållandet av kritiska funktioner. Detta kan till exempel vara fallet om insolvens sannolikt skulle leda till förluster på en väsentlig andel av insättningarna eller betydande svårigheter att fortsatt ge tillgång till insättningar, och om nämnden anser att sådana förluster eller svårigheter skulle kunna ha en betydande inverkan på tillhandahållandet av kritiska funktioner, på den finansiella stabiliteten genom spridningseffekter eller på realekonomin. I sådana fall är det högst sannolikt att det skulle finnas ett allmänintresse av att försätta enheten i resolution i stället för att avveckla den enligt normala insolvensförfaranden. Bedömningen av huruvida en resolution av en enhet är av allmänintresse bör i möjligaste mån också återspegla skillnaden mellan å ena sidan finansiering som tillhandahålls genom branschfinansierade skyddsnet, nämligen finansieringsarrangemangen för resolution eller insättningsgarantisystemen, och å andra sidan finansiering som medlemsstaterna tillhandahåller genom skattebetalarnas pengar. Sådan finansiering från medlemsstaterna medför en högre moralisk risk och lägre incitament för marknadsdisciplin. Vid bedömningen av målet att minimera beroendet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd bör nämnden därför föredra finansiering genom Gemensamma resolutionsfonden (*fonden*) eller insättningsgarantisystemen framför finansiering genom lika stora resurser från medlemsstaternas budget.

- (20) Vid bedömningen av allmänintresset bör nämnden bedöma om något av resolutionsmålen skulle äventyras om den fallerande enheten avvecklades enligt normala insolvensförfaranden. Resolutionsåtgärder bör inte anses vara nödvändiga av hänsyn till allmänintresset om inget av resolutionsmålen äventyras om enheten skulle avvecklas enligt normala insolvensförfaranden. Om nämnden bedömer att minst ett resolutionsmål äventyras vid avveckling enligt normala insolvensförfaranden bör resultatet av bedömningen av allmänintresset vara negativt endast om avvecklingen av den fallerande enheten enligt normala insolvensförfaranden skulle uppnå resolutionsmålen inte bara i samma utsträckning som resolution utan även på ett mer ändamålsenligt sätt.
- (21) Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts vid genomförandet av förordning (EU) nr 806/2014 och direktiven 2014/49/EU och 2014/59/EU, är det nödvändigt att närmare ange på vilka villkor säkerhetsåtgärder som berättigar till extraordinärt offentligt finansiellt stöd i undantagsfall får beviljas. Det bör säkerställas att säkerhetsåtgärder vidtas tillräckligt tidigt. Dessutom kan åtgärder för att tillhandahålla lättnader för värdeminskade tillgångar, inbegripet tillgångsförvaltningsenheter eller tillgångsgarantisystem, visa sig vara ändamålsenliga och effektiva när det gäller att hantera orsakerna till eventuella finansiella svårigheter som enheter ställs inför och förhindra deras fallissemang och kan därför utgöra relevanta säkerhetsåtgärder. Det bör därför anges att säkerhetsåtgärder kan ta formen av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar.

(22) För att upprätthålla marknadsdisciplinen, skydda offentliga medel och undvika snedvridning av konkurrensen bör säkerhetsåtgärder förbli undantag och endast tillämpas för att hantera situationer med allvarliga störningar på marknaden och för att bevara den finansiella stabiliteten, särskilt i händelse av en systemkris. Dessutom bör säkerhetsåtgärder inte användas för att hantera uppkomna eller sannolika förluster. Det mest tillförlitliga instrumentet för att kvantifiera uppkomna eller sannolika förluster är en översyn av tillgångarnas kvalitet som utförs av ECB, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010¹⁴, eller nationella behöriga myndigheter. ECB och de nationella behöriga myndigheterna bör använda en sådan översyn eller, där så är lämpligt, inspektioner på plats för att kvantifiera uppkomna eller sannolika förluster om en sådan översyn eller sådana inspektioner kan genomföras inom rimlig tid. Om detta inte är möjligt bör ECB och de nationella behöriga myndigheterna kvantifiera uppkomna eller sannolika förluster på det mest tillförlitliga sättet under rådande omständigheter, där så är lämpligt baserat på enhetens balansräkning, förutsatt att balansräkningen överensstämmer med tillämpliga redovisningsregler och redovisningsstandarder, vilket bekräftats av en oberoende extern revisor.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Fastställandet av att en enhet är solvent bör, vid stödåtgärder i form av förebyggande rekaptalisering och statliga garantier för nyemitterade skulder, baseras på en framåtblickande bedömning av huruvida enheten kan uppfylla de kapitalbaskrav som fastställs i förordning (EU) nr 575/2013 eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033¹⁵ och det krav på ytterligare kapitalbas som fastställs i direktiv 2013/36/EU eller Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034¹⁶.

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014 (EUT L 314, 5.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU (EUT L 314, 5.12.2019, s. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

- (23) Syftet med förebyggande rekapitalisering är att stödja lönsamma enheter som sannolikt kommer att stöta på tillfälliga svårigheter inom en nära framtid och förhindra att deras situation förvärras ytterligare. För att undvika att offentliga subventioner beviljas företag som redan är olönsamma, bör säkerhetsåtgärder i form av förvärv av kapitalbasinstrument eller andra kapitalinstrument eller åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar inte beviljas till ett belopp som överstiger det belopp som krävs för att täcka kapitalunderskott enligt det negativa scenariot i ett stresstest eller motsvarande genomgång. För att säkerställa att den offentliga finansieringen i slutändan upphör bör dessa säkerhetsåtgärder också vara tidsbegränsade och innehålla en tydlig tidsplan för deras avslutande (*strategi för avslutande av stödåtgärden*). Eviga instrument, inbegripet kärnprimärkapital, bör endast användas under exceptionella omständigheter och omfattas av vissa kvantitativa begränsningar eftersom de till sin natur inte är väl lämpade för att uppfylla villkoret att de ska vara tillfälliga. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten bör begära en engångsåtgärdsplan från enheter som inte uppfyller villkoren i strategin för avslutande av stödåtgärden. För att säkerställa att enheter som visar sig inte vara lönsamma lämnar marknaden bör en relevant myndighet fastställa om enheten fallerar eller sannolikt kommer att falla om ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten inte är nöjd med åtgärdsplanen eller om enheten inte följer åtgärdsplanen.

- (24) Säkerhetsåtgärder bör begränsas till det belopp som enheten skulle behöva för att upprätthålla sin solvens i händelse av ett negativt scenario i ett stresstest eller motsvarande genomgång. När det gäller säkerhetsåtgärder i form av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar bör den mottagande enheten kunna använda det beviljade beloppet för att täcka förluster på de överförda tillgångarna eller i kombination med ett förvärv av kapitalinstrument, förutsatt att det totala beloppet av det konstaterade underskottet inte överskrider. Det är också nödvändigt att säkerställa att säkerhetsåtgärder i form av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar är förenliga med befintliga regler för statligt stöd och bästa praxis, att de återställer enhetens långsiktiga lönsamhet, att statligt stöd begränsas till vad som är absolut nödvändigt och att snedvridning av konkurrensen undviks. Av dessa skäl bör de berörda myndigheterna, när det gäller säkerhetsåtgärder i form av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar, beakta den särskilda vägledningen, inbegripet kommissionens plan för hur nationella kapitalförvaltningsbolag kan inrättas och kommissionens meddelande av den 16 december 2020 om hantering av nödlidande lån efter covid-19-pandemin. Säkerhetsåtgärder i form av åtgärder för övertagande av värdeminskade tillgångar bör alltid omfattas av det tvingande villkoret att de ska vara tillfälliga. Offentliga garantier som beviljats för en viss period med avseende på den berörda enhetens värdeminskade tillgångar förväntas säkerställa bättre efterlevnad av det kravet än överföringar av sådana tillgångar till en offentligt understödd enhet.

- (25) Det är viktigt att säkerställa snabba och i god tid genomförda resolutionsåtgärder från nämndens sida när sådana åtgärder inbegriper beviljande av statligt stöd eller fondstöd. Det är därför nödvändigt att göra det möjligt för nämnden att anta den berörda resolutionsordningen innan kommissionen har bedömt huruvida sådant stöd är förenligt med den inre marknaden. För att säkerställa en väl fungerande inre marknad i ett sådant scenario bör dock resolutionsordningar som omfattar beviljande av statligt stöd eller fondstöd i slutändan även i fortsättningen vara beroende av att kommissionen godkänner sådant stöd. För att göra det möjligt för kommissionen att så tidigt som möjligt bedöma om fondstödet är förenligt med den inre marknaden, och för att säkerställa ett smidigt informationsflöde, bör nämnden och kommissionen utan dröjsmål dela med sig av all nödvändig information om en eventuell användning av fondstöd. Särskilda regler bör fastställas om vilken information som nämnden bör lämna till kommissionen, och när, som underlag för kommissionens bedömning av fondstödet förenlighet.
- (26) Förfarandet för att inleda resolution och det förfarande som styr ett beslut att tillämpa nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna liknar varandra. Det är därför lämpligt att harmonisera nämndens och antingen ECB:s eller den nationella behöriga myndighetens respektive uppgifter, beroende på vad som är relevant, när de å ena sidan bedömer huruvida villkoren för tillämpning av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna är uppfyllda och å andra sidan när de bedömer villkoren för antagande av en resolutionsordning.

- (27) Det är möjligt att resolutionsåtgärder ska tillämpas på en resolutionsenhet som ingår i en resolutionsgrupp, medan nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter ska tillämpas på en annan enhet i samma grupp. Ömsesidiga beroenden mellan sådana enheter, inbegripet förekomsten av konsoliderade kapitalkrav som ska återställas och behovet av att aktivera mekanismer för förluster i tidigare led och kapital i senare led, kan göra det svårt att bedöma förlustabsorberings- och rekapitaliseringsbehoven för varje enhet separat, och därmed fastställa de belopp som ska skrivas ned och konverteras för varje enhet. Ett förfarande varvid nämnden bör ta hänsyn till sådana ömsesidiga beroenden vid tillämpning av befogenheten att skriva ned och konvertera kapitalinstrument och kvalificerade skulder i dessa situationer bör därför specificeras. Om en enhet uppfyller villkoren för tillämpning av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna och en annan enhet inom samma grupp samtidigt uppfyller villkoren för resolution, bör nämnden därför anta en gemensam resolutionsordning som omfattar båda enheterna.
- (28) För att öka rättssäkerheten, och med tanke på den potentiella relevansen av skulder som uppstår till följd av framtida osäkra händelser, inbegripet resultatet av rättstvister som pågår vid tidpunkten för resolution, är det nödvändigt att fastställa den behandling dessa skulder bör få vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget. Nämnden bör göra åtskillnad mellan skulder baserade på befintliga förpliktelser som härrör från tidigare händelser som kommer att leda till en förlust men som är ovissa vad gäller förfallotidpunkt eller belopp och skulder som kan uppstå i framtiden men som inte skulle leda till en förlust eller som kan uppstå i framtiden endast om en osäker händelse inträffar.

- (29) Det bör också specificeras att skulder som är ovissa vad gäller förfallotidpunkt eller belopp, om dessa skulder baseras på befintliga förpliktelser som härrör från tidigare händelser som kommer att leda till en förlust, ska behandlas på samma sätt som andra skulder. Sådana skulder bör vara nedskrivningsbara, såvida de inte uppfyller ett av de särskilda kriterierna för att undantas från skuldnedskrivningsverktygets tillämpningsområde. Med tanke på den potentiella relevansen av dessa skulder vid resolution och för att säkerställa säkerhet vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget bör det specificeras att de ingår i de nedskrivningsbara skulderna och att skuldnedskrivningsverktyget därför skulle kunna tillämpas på dem. För att säkerställa en effektiv tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget på skulder som är ovissa vad gäller förfallotidpunkt eller belopp bör nämnden ha befogenhet att sänka, inbegripet till noll, det kapitalbelopp som ska betalas med avseende på sådana skulder och att konvertera sådana skulder till aktier eller andra äganderättsinstrument. Sänkningen eller konverteringen kan dock endast få verkan om och när den skuld som är oviss vad gäller förfallotidpunkt eller belopp slutgiltigt har fastställts i fråga om tidpunkt och belopp.

- (30) Det är nödvändigt att säkerställa att en skuld som skulle kunna uppstå i framtiden till följd av en osäker händelse eller en skuld som är oviss vad gäller förfallotidpunkt eller belopp och som baseras på en befintlig förpliktelse vid tidpunkten för resolution inte försämrar resolutionsstrategins, och särskilt skuldnedskrivningsverktygets, effektivitet. För att uppnå detta mål bör värderaren, som en del av värderingen inför resolution, bedöma sådana skulder och kvantifiera det potentiella värdet av dessa skulder enligt värderarens bästa förmåga. För att säkerställa att enheten efter resolutionsprocessen kan upprätthålla tillräckligt marknadsförtroende under en lämplig tidsperiod bör värderaren ta hänsyn till detta potentiella värde vid fastställandet av det belopp med vilket nedskrivningsbara skulder måste skrivas ned eller konverteras för att återställa kapitaltäckningskvoten för institutet under resolution. Nämnden bör i synnerhet tillämpa sina konverteringsbefogenheter på nedskrivningsbara skulder i den utsträckning som krävs för att säkerställa att rekapitaliseringen av institutet under resolution är tillräcklig för att täcka potentiella förluster som kan orsakas av en skuld som skulle kunna uppstå i framtiden till följd av en osäker händelse eller som baseras på en befintlig förpliktelse men är oviss vad gäller förfallotidpunkt eller belopp. Vid bedömningen av det belopp som ska skrivas ned eller konverteras bör nämnden noggrant överväga den potentiella förlustens inverkan på institutet under resolution på grundval av ett antal faktorer, bland annat sannolikheten för att händelsen inträffar, tidsramen för dess förverkligande och storleken på skulden.

- (31) Under vissa omständigheter kan nämnden, efter det att fonden har lämnat ett bidrag på högst 5 % av enhetens totala skulder inklusive kapitalbas, använda ytterligare finansieringskällor för att ytterligare stödja sina resolutionsåtgärder. Det bör anges tydligare under vilka omständigheter fonden skulle kunna ge ytterligare stöd om alla nedskrivningsbara skulder som inte är kvalificerade insättningar, med lägre prioritet än icke-garanterade insättningar från fysiska personer och mikroföretag samt små och medelstora företag, och som inte är diskretionärt undantagna från skuldnedskrivning har skrivits ned eller konverterats fullt ut.

(32) För att en resolution ska bli framgångsrik krävs att nämnden i god tid får tillgång till relevant information från de enheter som omfattas av nämndens ansvar och från offentliga institutioner och myndigheter. I detta sammanhang bör nämnden kunna få tillgång till statistiska uppgifter som ECB har samlat in inom ramen för sin centralbanksfunktion, utöver de uppgifter som ECB har tillgång till i egenskap av tillsynsmyndighet inom ramen för förordning (EU) nr 1024/2013. Enligt rådets förordning (EG) nr 2533/98¹⁷ bör nämnden säkerställa det fysiska och logiska skyddet av konfidentiella statistiska uppgifter och kräva tillstånd från ECB för ytterligare överföring som kan vara nödvändig för att nämnden ska kunna utföra sina uppgifter. Eftersom tillhandahållandet av information om det sammanlagda antalet kunder för vilka en enhet är den enda eller huvudsakliga bankpartnern, som innehas av de centraliserade automatiserade mekanismer som inrättats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849¹⁸, kan vara nödvändigt och proportionellt för att utföra bedömningen av allmänintresset, bör nämnden kunna ta emot denna information från fall till fall.

¹⁷ Rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter (EGT L 318, 27.11.1998, s. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1998/2533/oj>).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

Den exakta tidpunkten för nämndens indirekta tillgång till information bör också anges. Dessutom bör den offentliga institutionen eller myndigheten, om den information som nämnden behöver för att utföra sina uppgifter är tillgänglig för en offentlig institution eller myndighet som är skyldig att samarbeta med nämnden, lämna den informationen till nämnden när den begär det. Om informationen vid den tidpunkten inte är tillgänglig, oavsett orsak, bör nämnden dock kunna erhålla denna information från den fysiska eller juridiska person som har denna information genom de nationella resolutionsmyndigheterna eller direkt, efter att ha underrättat dessa nationella resolutionsmyndigheter om detta. Det bör också vara möjligt för nämnden att specificera det förfarande enligt vilket och den form i vilken den bör ta emot information från enheter för att säkerställa att denna information är den som är bäst lämpad för dess behov, inbegripet med avseende på virtuella datarum. För att säkerställa bredast möjliga samarbete med alla offentliga institutioner och myndigheter som kan inneha uppgifter som är relevanta för nämnden och som är nödvändiga för att den ska kunna utföra sina uppgifter, och för att undvika dubbla begäranden, bör dessutom de offentliga institutioner och myndigheter med vilka nämnden bör kunna samarbeta, kontrollera tillgången till information och utbyta information, omfatta medlemmarna i Europeiska centralbankssystemet, de relevanta insättningsgarantisystemen, Europeiska systemrisknämnden, de europeiska tillsynsmyndigheterna och Europeiska stabilitetsmekanismen. För att vid behov säkerställa ett snabbt ingripande av finansieringsarrangemang som ingåtts för fondens räkning bör slutligen nämnden informera kommissionen och ECB så snart den anser att det kan vara nödvändigt att aktivera sådana finansieringsarrangemang och förse kommissionen och ECB med all information som krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter med avseende på sådana finansieringsarrangemang.

- (33) I artikel 86.1 i direktiv 2014/59/EU föreskrivs att normala insolvensförfaranden avseende enheter som omfattas av det direktivet endast får inledas på initiativ av resolutionsmyndigheten och att ett beslut om att en enhet ska omfattas av normala insolvensförfaranden inte kan fattas utan att resolutionsmyndigheten har godkänt detta. Denna bestämmelse återspeglas inte i förordning (EU) nr 806/2014. I linje med den uppgiftsfördelning som anges i förordning (EU) nr 806/2014 bör de nationella resolutionsmyndigheterna samråda med nämnden innan de agerar i enlighet med artikel 86.1 i direktiv 2014/59/EU med avseende på enheter som omfattas av nämndens direkta ansvar.
- (34) Urvalskriterierna för befattningen som vice ordförande för nämnden är desamma som för valet av ordförande och andra heltidsledamöter i nämnden. Det är därför lämpligt att ge nämndens vice ordförande samma rösträtt som ordföranden och heltidsledamöterna i nämnden.
- (35) För att nämnden i sin plenarsession ska kunna göra en preliminär bedömning av det preliminära budgetförslaget innan ordföranden lägger fram det slutliga förslaget, bör ordförandens tidsfrist för att lägga fram ett första förslag till nämndens årliga budget förlängas.
- (36) För att ytterligare stärka samarbetet inom den gemensamma resolutionsmekanismen mellan nämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna bör nämnden i sin verkställande session samråda med nämnden i sin plenarsession om riktlinjer, allmänna instruktioner och andra instrument med allmän tillämpning inom den gemensamma resolutionsmekanismen som anger hur nämnden förväntar sig att genomföra förordning (EU) nr 806/2014.

- (37) Förfarandet för att genomföra samråd om riktlinjer, allmänna instruktioner och andra instrument med allmän tillämpning inom den gemensamma resolutionsmekanismen bör tolkas med beaktande av de befintliga förfarandena för att genomföra samråd i enlighet med det ramverk som avses i artikel 31.1 i förordning (EU) nr 806/2014. Om det ramverket redan föreskriver särskilda arrangemang för riktlinjer och allmänna instruktioner bör dessa befintliga förfaranden tillämpas utöver det nya samrådsförfarandet, när så är lämpligt.
- (38) Efter den inledande uppbyggnadsperiod för fonden som föreskrivs i förordning (EU) nr 806/2014 kan dess tillgängliga finansiella medel komma att minska något till en nivå under målnivån, särskilt till följd av en ökning av garanterade insättningar. De förhandsbidrag som sannolikt kommer att begäras in under dessa omständigheter kommer därför sannolikt att vara små. Det är således möjligt att beloppet av sådana förhandsbidrag under några år inte längre skulle stå i proportion till kostnaden för att samla in dessa bidrag. Nämnden bör därför kunna skjuta upp insamlingen av förhandsbidrag i upp till tre år till dess att det belopp som ska samlas in når ett belopp som står i proportion till kostnaden för insamlingsprocessen, förutsatt att ett sådant uppskjutande inte väsentligt påverkar nämndens förmåga att använda fonden.

- (39) Icke återkalleliga betalningsåtaganden är en av komponenterna i fondens tillgängliga finansiella medel. Det är därför nödvändigt att specificera de omständigheter under vilka dessa betalningsåtaganden kan infordras. Om en enhet upphör att omfattas av skyldigheten att betala bidrag till fonden till följd av ett beslut att upphäva dess auktorisation, bör det icke återkalleliga betalningsåtagandet annulleras. För att säkerställa att annulleringen av det icke återkalleliga betalningsåtagandet inte leder till en situation där de tillgängliga finansiella medlen i fonden sjunker under en nivå som nämnden anser vara lämplig, bör nämnden ha befogenhet att fastställa ett bidrag som den berörda enheten bör vara skyldig att betala. I sitt beslut bör nämnden vederbörligen beakta behovet av att upprätthålla lika villkor mellan alla deltagande enheter, inbegripet den enhet som inte längre omfattas av artikel 2 i förordning (EU) nr 806/2014. Nämnden ska ange detaljerade skäl för sitt beslut och offentliggöra beslutet, inklusive motiveringen, i sin årliga rapport. För att öka transparensen och säkerheten när det gäller andelen icke återkalleliga betalningsåtaganden av det totala beloppet av förhandsbidrag som ska tas upp bör nämnden dessutom fastställa en sådan andel på årsbasis, med förbehåll för tillämpliga gränser. ECB, eller den relevanta nationella behöriga myndigheten, bör sträva efter att säkerställa att eventuella procykliska effekter av icke återkalleliga betalningsåtaganden, beroende på hur de redovisas, mildras.

- (40) Det högsta årliga belopp av extraordinära efterhandsbidrag till fonden som får infordras är för närvarande begränsat till tre gånger beloppet av förhandsbidragen. Efter den inledande uppbyggnadsperiod som föreskrivs i förordning (EU) nr 806/2014 kommer sådana förhandsbidrag, under andra omständigheter än användning av fonden, att bero endast på variationer i nivån på garanterade insättningar och kommer därför sannolikt att bli små. Att fastställa det högsta beloppet av extraordinära efterhandsbidrag baserat på förhandsbidrag skulle därför kunna leda till en drastisk begränsning av fondens möjligheter att samla in efterhandsbidrag och därmed minska dess handlingsförmåga. För att undvika ett sådant resultat bör en annan gräns föreskrivas och det högsta belopp av extraordinära efterhandsbidrag som får infordras bör fastställas till tre gånger en åttodel av fondens målnivå.
- (41) En lämplig koppling mellan ersättning och prestation bör också upprätthållas i händelse av resolution, särskilt när förluster sannolikt kommer att föras över till fonden. I sådana fall bör all rörlig ersättning till ledamöterna i ledningsorganet och den verkställande ledningen för institutet under resolution som inte har betalats ut eller inte har intjänats annulleras. Såvida inte en ledamot i ledningsorganet eller den verkställande ledningen bevisar att denne inte deltog i, eller inte var ansvarig för, det agerande som ledde eller bidrog till att institutet under resolution fallerade, bör den rörliga ersättning som intjänades eller betalades ut under de 24 månader som föregick beslutet att vidta resolutionsåtgärder återlämnas eller återbetalas.

- (42) Fonden kan användas för att stödja tillämpningen av försäljningsverktyget eller broinstitutverktyget, varigenom en uppsättning tillgångar, rättigheter och skulder i institutet under resolution överförs till en mottagande enhet. I så fall kan nämnden ha en fordran på den resterande delen av enheten vid dess efterföljande avveckling enligt normala insolvensförfaranden. Detta kan inträffa när fonden används i samband med förluster som borgenärer annars skulle ha burit, inbegripet i form av garantier för tillgångar och skulder, eller täckning av skillnaden mellan de överförda tillgångarna och skulderna. För att säkerställa att aktieägare och borgenärer som lämnas kvar i den resterande delen av enheten faktiskt absorberar förlusterna i institutet under resolution och förbättra möjligheterna till återbetalningar vid insolvens till nämnden, bör nämndens fordringar på den resterande delen av enheten, och fordringar som uppstår till följd av rimliga regelrätta kostnader som nämnden ådragit sig, ges samma prioritet vid insolvens som rangordningen av fordringarna från de nationella finansieringsarrangemangen för resolution i varje deltagande medlemsstat, som bör vara högre än rangordningen av insättningar och insättningsgarantisystem. Eftersom ersättning som betalas till aktieägare och borgenärer från fonden på grund av överträdelser av principen om *inte sämre villkor för borgenär* syftar till att kompensera dem för resultaten av resolutionsåtgärderna bör denna ersättning inte ge upphov till fordringar från nämnden.

- (43) För att säkerställa tillräcklig flexibilitet och göra det lättare för insättningsgarantisystem att ingripa till stöd för användningen av resolutionsverktygen, om de leder till att institutet under resolution lämnar marknaden, bör vissa aspekter av användningen av medel från insättningsgarantisystem vid resolution specificeras. Det är särskilt nödvändigt att specificera att ett insättningsgarantisystem kan användas för att stödja överföringstransaktioner som omfattar insättningar, inbegripet kvalificerade insättningar över den garantinivå som tillhandahålls av det berörda insättningsgarantisystemet, och även icke-kvalificerade insättningar som ingår i den allmänna preferensen för enhetligt insättarföreträde, i vissa fall och på tydliga villkor. Bidraget från ett insättningsgarantisystem bör syfta till att täcka underskottet i värdet på de tillgångar som överförs till en köpare eller ett broinstitut jämfört med värdet på de överförda insättningarna. Om köparen kräver ett bidrag som en del av transaktionen för att säkerställa dess kapitalneutralitet och upprätthålla efterlevnaden av köparens kapitalkrav bör insättningsgarantisystemet också bidra till detta. Ett insättningsgarantisystems stöd till resolutionsåtgärder bör ges i form av kontanter eller i andra former, såsom garantier eller förlustdelningsavtal som kan minimera stödets inverkan på det insättningsgarantisystemets tillgängliga finansiella medel, samtidigt som bidraget från insättningsgarantisystemet kan uppfylla sina syften.

- (44) Bidraget från insättningsgarantisystemet vid resolution bör vara föremål för vissa begränsningar. För det första bör det totala bidragsbeloppet från insättningsgarantisystemet i ett resolutionsfall inte överstiga beloppet av garanterade insättningar i det berörda kreditinstitutet. För det andra bör det säkerställas att eventuella ingripanden från insättningsgarantisystemets sida i en resolutionsåtgärd som främst förlitar sig på skuldnedskrivningsverktyget i syfte att rekapitalisera institutet under resolution och fortsätta dess verksamhet inte överstiger den förlust som insättningsgarantisystemet skulle bära vid insolvens om det betalade ut garanterade insättare och övertog deras fordringar på institutets tillgångar. För det tredje, om insättningsgarantisystemet används till stöd för resolutionsåtgärder som huvudsakligen består av överföring av verksamheten till en köpare eller till ett broinstitut, bör beloppet av bidraget från insättningsgarantisystemet inte överstiga 62,5 % av dess målnivå, såvida inte den utsedda myndigheten enligt direktiv 2014/49/EU väljer att inte tillämpa denna gräns för att undvika negativa effekter på den finansiella stabiliteten eller för att bevara insättarnas tillgång till sina insättningar. För det fjärde bör beloppet av bidraget från insättningsgarantisystemet inte överstiga skillnaden mellan de överförda tillgångarna och de överförda insättningarna och skulderna med samma eller högre prioritet vid insolvens än dessa insättningar. Detta skulle säkerställa att bidraget från insättningsgarantisystemet endast används för att undvika att insättare drabbas av förluster, när så är lämpligt, och inte för att skydda borgenärer med lägre prioritet än insättningar vid insolvens. I förekommande fall kan dock bidraget även omfatta ett belopp som är nödvändigt för att säkerställa den mottagande enhetens kapitalneutralitet.

- (45) Det bör specificeras att insättningsgarantisystemet endast bör kunna bidra till en överföring av andra skulder än garanterade insättningar i samband med en resolution om nämnden i det enskilda fallet drar slutsatsen att andra insättningar som omfattas av den allmänna preferensen för enhetligt insättarföreträde än garanterade insättningar inte kan skrivas ned eller lämnas kvar i den resterande del av institutet under resolution som kommer att avvecklas, och om villkoren för användning av fonden inte uppfylls genom bidrag från aktieägare och borgenärer. Nämnden bör i synnerhet tillåtas att undvika att fördela förluster på sådana insättningar där undantaget är absolut nödvändigt och proportionellt för att bevara kontinuiteten i kritiska funktioner och kärnaffärsområden eller när så krävs för att undvika omfattande spridningseffekter och finansiell instabilitet som skulle kunna orsaka en allvarlig störning i unionens eller en medlemsstats ekonomi. Samma skäl bör gälla för att i överföringen till en köpare eller ett broinstitut inbegripa andra nedskrivningsbara skulder med lägre prioritet än garanterade insättningar. I så fall bör överföringen av dessa nedskrivningsbara skulder inte stödjas av bidraget från insättningsgarantisystemet. Om det krävs externt finansiellt stöd för överföringen av dessa nedskrivningsbara skulder bör detta stöd tillhandahållas av fonden.

- (46) Med tanke på möjligheten att använda insättningsgarantisystem vid resolution är det nödvändigt att ytterligare specificera de villkor enligt vilka bidraget från insättningsgarantisystemet kan räknas in i uppfyllandet av kraven för tillgång till fonden. Denna möjlighet bör endast vara tillgänglig för kreditinstitut med ett totalt värde av tillgångar på högst 80 miljarder EUR och i samband med en resolutionsåtgärd som främst förlitar sig på tillämpning av försäljningsverktyget eller broinstitutverktyget. För att säkerställa att en resolution fortsätter att i första hand finansieras med kreditinstitutets interna medel och för att minimera snedvridningen av konkurrensen bör användning av bidraget från insättningsgarantisystemet för att säkerställa tillgång till fonden endast vara möjlig för kreditinstitut för vilka, under de föregående 24 månaderna innan resolutionsåtgärder vidtas, resolutionsplanen eller koncernresolutionsplanen inte föreskriver att de ska avvecklas under ordnade former vid fallissemang, med tanke på att det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts av nämnden för dessa kreditinstitut har fastställts till en nivå som innefattar både förlustabsorberings- och rekapitaliseringsbelopp. Det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställs av nämnden bör uppfylla miniminivåerna för minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för enheter med föredragna resolutionsstrategier som främst avser användning av överföringsverktyg vid resolution, även om respektive resolutionsplan eller koncernresolutionsplan hade föreskrivit andra åtgärder och minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för dessa kreditinstitut därför inte omfattades av dessa miniminivåer. Dessutom bör insättningsgarantisystemets bidrag i största möjliga utsträckning föregås av bidraget från kapitalbas och kvalificerade skulder till förlustabsorbering och rekapitalisering. Slutligen får institutet under resolution inte ha underlåtit att uppnå sitt minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder, inbegripet de bindande mellanliggande målen, inom en viss period före resolutionsåtgärden, utan att det påverkar kortsiktiga tekniska underlåtelser att uppnå minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

- (47) Om bidraget från aktieägare och borgenärer i institutet under resolution genom minskning, nedskrivning eller konvertering av deras skulder eller genom de förluster som de förväntas bära vid avvecklingen av den resterande delen av enheten, utöver bidraget från insättningsgarantisystemet, uppgår till minst 8 % av institutets sammanlagda skulder inklusive kapitalbasen, bör nämnden kunna använda fonden för att tillhandahålla ytterligare finansiering om detta är nödvändigt för att säkerställa en effektiv resolution i linje med resolutionsmålen. I sådana fall bör bidraget från insättningsgarantisystemet begränsas till det belopp som krävs för att möjliggöra tillgång till fonden. Dessutom, bör, för ett kreditinstitut med ett totalt värde av tillgångar på individuell basis på mellan 30 miljarder EUR och 80 miljarder EUR, insättningsgarantisystemets bidrag inte överstiga 2,5 % av de sammanlagda skulderna inklusive kapitalbasen i kreditinstitutet på individuell basis.
- (48) Under extraordinära omständigheter kan det inträffa att bidraget från fonden på 5 % av de sammanlagda skulderna, inklusive kapitalbasen, inte är tillräckligt för att täcka finansieringsbehoven för en viss resolutionsåtgärd. I sådana fall, och om detta bidrag har möjliggjorts genom insättningsgarantisystemets ingripande, bör insättningsgarantisystemet på vissa villkor lämna ett ytterligare bidrag som motsvarar de förluster som garanterade insättningar skulle ha lidit om de inte hade skyddats. Kostnaden för detta ytterligare bidrag bör inte överstiga de förluster som insättningsgarantisystemet skulle ha burit i det hypotetiska scenariot med en avveckling enligt normala insolvensförfaranden och återbetalning av garanterade insättningar. Dessutom bör summan av det inledande bidraget och det ytterligare bidraget från insättningsgarantisystemet inte överstiga beloppet av garanterade insättningar i det berörda kreditinstitutet. Tillsammans med det ytterligare bidraget från insättningsgarantisystemet bör nämnden kunna söka ytterligare finansiering från alternativa finansieringskällor, om villkoren för denna finansiering är uppfyllda.

- (49) Mot bakgrund av fondens ömsesidiga karaktär är det lämpligt att inrätta ett särskilt förfarande som ska följas när dess sammanlagda nettoutnyttjande, om detta möjliggörs genom ett tidigare bidrag från insättningsgarantisystemet, når vissa tröskelvärden. Ett sådant förfarande bör inte leda till att fondens medel inte kan användas för en efterföljande resolutionsåtgärd. Om nettoutnyttjandet av fonden under tre år når ett tröskelvärde som motsvarar 10 % av dess målnivå måste plenarsessionen ge vägledning för framtida användning av fonden som underlättas av bidraget från insättningsgarantisystemet, fram till dess att påfyllningen är slutförd. Om nettoutnyttjandet av fonden under tre år når 20 % av dess målnivå måste nämnden informera rådet och kommissionen. Vid den tidpunkten bör kommissionen se över de regler för bidrag från insättningsgarantisystemen vid resolution som gör det möjligt att senare använda fonden, samt bedöma om de tillämpliga arrangemangen för insamling av bidrag för att fylla på fonden i dessa fall är lämpliga. Dessutom bör tidsramen för att på nytt uppnå målnivån förlängas till tio år.
- (50) Om insättningsgarantisystemets medel används vid tillämpning av försäljningsverktyget eller broinstitutverktyget, på egen hand eller tillsammans med bidrag från fonden, bör den resterande del av enheten som återstår efter överföringen av tillgångarna, rättigheterna och skulderna avvecklas under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell rätt, enligt artikel 22.5 i förordning (EU) nr 806/2014. Om insättningsgarantisystemets medel används till stöd för broinstitutverktyget bör broinstitutets verksamhet dessutom avslutas i enlighet med artikel 41.3, 41.5 och 41.6 i direktiv 2014/59/EU.

- (51) Transparens är avgörande för att säkerställa marknadsintegritet, marknadsdisciplin och investerarskydd. För att säkerställa att nämnden kan främja och delta i insatser för ökad transparens bör den tillåtas att lämna ut information som härrör från dess egna analyser, bedömningar och fastställanden, inbegripet dess bedömningar av möjligheten till resolution, om ett sådant utlämnande inte skulle undergräva skyddet av allmänintresset i fråga om finansiell, monetär eller ekonomisk politik och om det finns ett övervägande allmänintresse av utlämnandet.
- (52) För att säkerställa enhetlighet bör de ändringar som införs i förordning (EU) nr 806/2014 genom den här förordningen och som liknar de ändringar som införs i direktiv 2014/59/EU genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/...¹⁹⁺ tillämpas från och med samma datum som datumet för införlivande av direktiv (EU) 2026/...⁺⁺²⁰, vilket är den ... [24 månader från dagen för ikraftträdandet av denna ändringsförordning]. Det finns dock ingen anledning att senarelägga tillämpningen av de ändringar av förordning (EU) nr 806/2014 som införs genom den här förordningen och som uteslutande rör den gemensamma resolutionsmekanismens funktion. Dessa ändringar bör därför tillämpas från och med den ... [en månad från dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande].

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2026/... av den ... om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller åtgärder för tidigt ingripande, villkor för resolution och finansiering av resolutionsåtgärder och direktiv 2014/24/EU vad gäller värderingstjänster vid resolution (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: För in numret på direktivet i dokument ST 15445/25 (2023/0112(COD)) i texten och komplettera motsvarande fotnot.

²⁰

(53) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att förbättra ändamålsenligheten och effektiviteten i ramen för återhämtning och resolution av enheter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av de risker som skiljaktiga nationella strategier kan medföra för den inre marknadens integritet, utan snarare, genom att ändra regler som redan fastställts på unionsnivå, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(54) Förordning (EU) nr 806/2014 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1
Ändringar av förordning (EU) nr 806/2014

Förordning (EU) nr 806/2014 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.1 ska ändras på följande sätt:

a) Led 21 ska ersättas med följande:

”21) *dotterföretag*: ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 4.1.16 i förordning (EU) nr 575/2013, och vid tillämpning av artiklarna 8, 10.10, 12–12k, 21 och 53 i den här förordningen på resolutionsgrupper som avses i led 24b b i denna punkt inbegripet, om lämpligt och på lämpligt sätt, kreditinstitut eller finansinstitut som är permanent underställda en central företagsenhet, själva den centrala företagsenheten och deras respektive dotterföretag, med beaktande av på vilket sätt sådana resolutionsgrupper uppfyller artikel 12f.3 i den här förordningen.”.

b) Led 24a ska ersättas med följande:

”24a) *resolutionsenhet*: en i en deltagande medlemsstat etablerad juridisk person som av nämnden eller den nationella resolutionsmyndigheten, i enlighet med artikel 8 i denna förordning, har identifierats som en enhet för vilken resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder.”.

c) Led 24b b ska ersättas med följande:

”b) kreditinstitut eller finansinstitut som är permanent underställda en central företagsenhet, och själva den centrala företagsenheten när minst ett av dessa kreditinstitut eller finansinstitut eller den centrala företagsenheten är en resolutionsenhet, och deras respektive dotterföretag.”.

d) Följande led ska införas:

”24d) *globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU*: globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU enligt definitionen i artikel 4.1.134 i förordning (EU) nr 575/2013.

24e) *G-SII-enhet*: G-SII-enhet enligt definitionen i artikel 4.1.136 i förordning (EU) nr 575/2013.”.

e) Led 49 ska ersättas med följande:

”49) *nedskrivningsbara skulder*: skulder, inklusive skulder som är ovissa vad gäller förfallotidpunkt eller belopp, och kapitalinstrument som inte uppfyller kraven för kärnprimärkapitalinstrument, primärkapitaltillskottsinstrument eller supplementärkapitalinstrument för en enhet som avses i artikel 2 och som inte är undantagna från skuldnedskrivningsverktygets tillämpningsområde enligt artikel 27.3.”.

f) Följande led ska införas:

49aa) *skulder som är ovissa vad gäller förfallotidpunkt eller belopp*: skulder baserade på befintliga förpliktelser som härrör från tidigare händelser, som kommer att leda till en förlust och som är ovissa vad gäller tidpunkt eller belopp.”.

g) Led 49b ska ersättas med följande:

”49b) *efterställda kvalificerade instrument*: instrument som uppfyller alla de villkor som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013 förutom artikel 72b.3, 72b.4 och 72b.5 i den förordningen, och, i tillämpliga fall, i artikel 12c.1a i den här förordningen.”.

h) Följande led ska införas:

”50a) *utsedd myndighet*: en utsedd myndighet enligt definitionen i artikel 2.1.18 i direktiv 2014/49/EU.”.

2. I artikel 4 ska följande punkt införas:

”1a. Medlemsstaterna ska så snart som möjligt informera nämnden när de begär att inleda ett nära samarbete med ECB i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) nr 1024/2013.

Efter underrättelsen enligt artikel 7 i förordning (EU) nr 1024/2013 och innan ett nära samarbete inleds ska medlemsstaterna tillhandahålla all information om de enheter och koncerner som är etablerade på deras territorium som nämnden kan behöva för att förbereda sig för de uppgifter som den tilldelas genom den här förordningen och avtalet.”.

3. I artikel 5 ska följande punkt införas:

”1a. Alla hänvisningar till myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 3 i direktiv 2014/59/EU i artiklarna 7.6 e, 10.3, 63.3 j, 65.2 k och 70.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1* ska förstås som hänvisningar till nämnden med avseende på de enheter och koncerner som avses i artikel 7.2 i denna förordning och de enheter och koncerner som avses i artikel 7.4 b och 7.5 i denna förordning när villkoren för tillämpning av de bestämmelserna är uppfyllda.

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/1 av den 27 november 2024 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av försäkrings- och återförsäkringsföretag och om ändring av direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 och förordningarna (EU) nr 1094/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2017/1129 (EUT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).”.

4. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”De nationella resolutionsmyndigheterna ska när de utför de uppgifter som avses i denna punkt tillämpa de relevanta bestämmelserna i denna förordning. Alla hänvisningar till nämnden i artiklarna 5.2, 6.5, 8.6 och 8.8, artikel 8.10 tredje stycket, artiklarna 8.11a, 8.12, 8.13, 10.1–10.10, 10a, 11–14, 15.1, 15.2, 15.3, 16, 18.1, 18.1a, 18.2, 18.5, 18.6, 20 och 21.1–21.7, artikel 21.8 andra stycket, artiklarna 21.9, 21.10, 22.1, 22.3, 22.5, 22.6, 23, 24, 25.3 och 27.1–27.15, artikel 27.16 andra stycket andra meningen, tredje stycket, och fjärde stycket första, tredje och fjärde meningen samt artiklarna 30.2b, 30.2c, 30a.1, 30a.2, 32, 79.1, 79.2, 79.7 och 79.8 ska läsas som hänvisningar till de nationella resolutionsmyndigheterna när det gäller koncerner eller enheter som avses i första stycket i denna punkt. De nationella resolutionsmyndigheterna ska därför utöva de befogenheter de tilldelats enligt nationell rätt som införlivar direktiv 2014/59/EU i enlighet med de villkor som fastställs i nationell rätt.”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Utan hinder av vad som anges i punkt 3 i denna artikel får deltagande medlemsstater besluta att nämnden utövar alla de relevanta befogenheter och det relevanta ansvar den ges genom denna förordning med avseende på enheter och koncerner som är etablerade på deras territorium, undantaget dem som avses i punkt 2 i denna artikel. Om så är fallet ska punkterna 3 och 4 i denna artikel och artiklarna 9, 12.3 och 31.1 inte tillämpas. Medlemsstater som har för avsikt att utnyttja detta alternativ ska anmäla detta till nämnden och kommissionen. Anmälan får verkan samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Efter det att den anmälan som avses i första stycket i denna punkt har fått verkan får de deltagande medlemsstaterna besluta att ansvaret för utförandet av de uppgifter som rör andra enheter och koncerner som är etablerade på deras territorium än de som avses i punkt 2 ska återlämnas till de nationella resolutionsmyndigheterna, i vilket fall första stycket i den här punkten inte längre ska tillämpas. Medlemsstater som har för avsikt att utnyttja detta alternativ ska anmäla detta till nämnden och kommissionen. Denna anmälan får verkan samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.”.

5. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”Nämnden får instruera de nationella resolutionsmyndigheterna att utöva de befogenheter som avses i artikel 10.8 i direktiv 2014/59/EU. De nationella resolutionsmyndigheterna ska genomföra nämndens instruktioner i enlighet med artikel 29 i denna förordning.”.

b) Punkt 10 ska ändras på följande sätt:

i) Andra stycket ska ersättas med följande:

”I enlighet med de åtgärder som avses i första stycket ska resolutionsplanen för varje koncern identifiera resolutionsenheterna, resolutionsgrupperna och, när så är lämpligt, avvecklingsenheterna.”.

ii) Följande stycke ska läggas till:

”Vid identifieringen av de åtgärder som ska vidtas med avseende på de dotterföretag som avses i första stycket b och som inte är resolutionsenheter får nämnden följa en motsvarande metod om en sådan metod inte negativt påverkar koncernens möjlighet till resolution, med beaktande av dotterföretagets storlek, dess riskprofil, dess roll i tillhandahållandet av kritiska funktioner och kärnaffärsområden, dess betydelse för kontinuiteten i koncernens verksamhet efter resolution och koncernresolutionsstrategin. Nämnden ska vederbörligen beakta dotterföretagets betydelse i den medlemsstat där det är etablerat, inbegripet dess potentiella systemvikt, och dess potentiella inverkan på tillgängliga finansiella medel i insättningsgarantisystemet vid avveckling enligt normala insolvensförfaranden.”.

c) Följande punkt ska införas:

”11a. Om förfaranden har inletts för att avveckla en enhet i enlighet med tillämplig nationell rätt enligt artikel 32b i direktiv 2014/59/EU, eller om artikel 22.5 i denna förordning är tillämplig, ska nämnden inte anta en resolutionsplan för den enheten eller ska inte längre inkludera den enheten i resolutionsplanen för koncernen.”.

6. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 4 ska fjärde stycket ersättas med följande:

”Den bedömning som avses i tredje stycket ska utföras utöver bedömningen av hela koncernens möjlighet till resolution.”.

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Om nämnden, enligt en bedömning av möjligheten till resolution av en enhet eller koncern i enlighet med punkt 3 eller 4, efter samråd med de behöriga myndigheterna, inbegripet ECB, bedömer att det finns väsentliga hinder för en enhets eller koncerns möjlighet till resolution, ska nämnden i samarbete med de behöriga myndigheterna utarbeta en rapport riktad till enheten eller moderföretaget med en analys av de väsentliga hindren för en effektiv tillämpning av resolutionsverktygen och utövandet av resolutionsbefogenheter. Rapporten ska beakta effekterna på enhetens eller koncernens affärsmodell och rekommendera proportionella och riktade åtgärder som, enligt nämndens uppfattning, är nödvändiga eller lämpliga för att avlägsna dessa hinder i enlighet med punkt 10.”.

c) Följande punkt ska införas:

”9a. Om nämnden finner att de åtgärder som den berörda enheten eller det berörda moderföretaget har föreslagit effektivt minskar eller avlägsnar de väsentliga hindren för möjligheten till resolution, ska nämnden fatta ett beslut efter samråd med ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten och, när så är lämpligt, den utsedda makrotillsynsmyndigheten. Det beslutet ska ange att nämnden har bedömt att de föreslagna åtgärderna är lämpliga för att effektivt minska eller avlägsna de väsentliga hindren för möjligheten till resolution och ska instruera de nationella resolutionsmyndigheterna att kräva att enheten, moderföretaget eller ett dotterföretag i den berörda koncernen genomför de föreslagna åtgärderna.”.

d) Punkt 10 ska ersättas med följande:

”Om nämnden bedömer att de åtgärder som enheten eller moderföretaget föreslår inte effektivt minskar eller avlägsnar de väsentliga resolutionshindren, ska nämnden fatta ett beslut, efter samråd med de behöriga myndigheterna och, i förekommande fall, med den utsedda makrotillsynsmyndigheten. I beslutet ska anges att nämnden har bedömt att de föreslagna åtgärderna inte effektivt minskar eller avlägsnar de väsentliga resolutionshindren och ska instruera de nationella resolutionsmyndigheterna att kräva att enheten, moderföretaget eller ett dotterföretag i koncernen vidtar någon av åtgärderna som förtecknas i punkt 11.

När nämnden identifierar alternativa åtgärder ska den visa på vilket sätt de åtgärder som föreslagits av den berörda enheten eller det berörda moderföretaget inte skulle kunna avlägsna de väsentliga hindren för möjligheten till resolution och hur de föreslagna alternativa åtgärderna är proportionella när det gäller att avlägsna dem. Nämnden ska beakta det hot som dessa hinder för möjligheten till resolution innebär för den finansiella stabiliteten samt den inverkan åtgärderna har på den berörda enhetens eller det berörda moderföretagets verksamhet, dess stabilitet och dess förmåga att bidra till ekonomin, på den inre marknaden för finansiella tjänster och på den finansiella stabiliteten i andra medlemsstater och i unionen som helhet.

Nämnden ska även ta hänsyn till behovet av att undvika en påverkan på den berörda enheten eller koncernen som skulle gå utöver vad som är nödvändigt för att avlägsna hindren för möjligheten till resolution eller som skulle vara oproportionell.”.

7. Artikel 10a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Om en enhet befinner sig i ett läge där den uppfyller det kombinerade buffertkravet, när det betraktas utöver vart och ett av de krav som avses i artikel 141a.1 a, b och c i direktiv 2013/36/EU, men inte uppfyller det kombinerade buffertkravet när det betraktas utöver vart och ett av de krav som avses i artiklarna 12d och 12e i denna förordning beräknat i enlighet med artikel 12a.2 a i denna förordning, ska nämnden, i enlighet med punkterna 2 och 3 i den här artikeln, ha befogenhet att instruera den nationella resolutionsmyndigheten att förbjuda den enheten att dela ut mer än det högsta utdelningsbara beloppet med avseende på minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (det högsta utdelningsbara beloppet), beräknat i enlighet med punkt 4 i den här artikeln genom någon av följande åtgärder:”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”7. Om en resolutionsenhet eller en enhet som själv inte är en resolutionsenhet inte omfattas av det kombinerade buffertkravet på samma basis som den basis på vilken den är skyldig att uppfylla de krav som avses i artiklarna 12d och 12e i denna förordning, ska nämnden tillämpa punkterna 1–6 i den här artikeln på grundval av det beräknade kombinerade buffertkrav som följer av den metod som fastställs i den delegerade akt som antas enligt artikel 45c.4 i direktiv 2014/59/EU. Artikel 128 fjärde stycket i direktiv 2013/36/EU ska tillämpas.

Nämnden ska inkludera det beräknade kombinerade buffertkrav som avses i första stycket i denna punkt i beslutet om fastställande av de krav som avses i artiklarna 12d och 12e i denna förordning. Enheten ska offentliggöra det beräknade kombinerade buffertkravet tillsammans med den information som avses i artikel 45i.3 i direktiv 2014/59/EU.”.

8. I artikel 12 ska följande punkt läggas till:

”8. Nämnden ska ansvara för att bevilja de tillstånd som avses i artiklarna 77.2 och 78a i förordning (EU) nr 575/2013 till de enheter som avses i punkt 1 i den här artikeln. Nämnden ska rikta ett beslut till den berörda enheten.”.

9. Artikel 12a.1 ska ersättas med följande:

”1. Nämnden och de nationella resolutionsmyndigheterna ska säkerställa att de enheter som avses i artikel 12.1 och 12.3 alltid uppfyller kraven för kapitalbas och kvalificerade skulder om så krävs och enligt vad som fastställts av nämnden i enlighet med den här artikeln och artiklarna 12b–12i.”.

10. Artikel 12c ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkter ska införas:

”1a. Resolutionsenheter ska endast inkludera insättningar i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder om nämnden har godkänt detta i enlighet med punkt 1b och om insättningarna i fråga uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Insättningarna uppfyller samtliga villkor i punkt 1 första stycket.
- b) Insättningarna har inte gjorts av fysiska personer, mikroföretag eller små och medelstora företag.

- c) Insättningarna utgör tidsbunden inlåning med en ursprunglig löptid på minst ett år och ger inte ägaren rätt till förtida återbetalning även om den förtida återbetalningen är förenad med betalning av en straffavgift.
 - d) I de relevanta avtalshandlingarna hänvisas det uttryckligen till
 - i) resolutionsenhetens avsikt att inkludera insättningarna i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder,
 - ii) att insättningarna är uteslutna från eventuell återbetalning från ett insättningsgarantisystem enligt artikel 5.1 l i direktiv 2014/49/EU.
- 1b. Nämnden får ge resolutionsenheten tillstånd att helt eller delvis inkludera insättningar i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder om den finner att samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Nämnden förväntar sig att dessa insättningar inte helt eller delvis skulle uteslutas från skuldnedskrivning enligt artikel 27.5 eller inte skulle överföras i sin helhet till en mottagande enhet vid en partiell överföring.

- b) Nämnden har kommit fram till att inkluderingen inte utgör, eller sannolikt inte kommer att utgöra, ett väsentligt hinder för möjligheten till resolution, särskilt på grund av dess inverkan på genomförbarheten av att använda resolutionsverktyg på ett sätt som uppnår resolutionsmålen.

Nämnden ska återkalla tillståndet om den konstaterar att ett av de villkor som anges i första stycket inte längre är uppfyllt. Om så är fallet ska resolutionsenheten upphöra att inkludera insättningarna i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder.”.

- b) I punkterna 4 och 5 ska uttrycket ”globala systemviktiga institut” ersättas med uttrycket ”globala systemviktiga enheter”.
- c) I punkt 7 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Med avvikelse från punkt 4 i denna artikel får nämnden besluta att det krav som avses i artikel 12f i denna förordning ska uppfyllas av resolutionsenheter som är globala systemviktiga enheter eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 i denna förordning med användning av kapitalbasen, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i punkt 3 i den här artikeln i den mån som, till följd av resolutionsenhetens skyldighet att efterleva det kombinerade buffertkravet och de krav som avses i artikel 92a i förordning (EU) nr 575/2013 och artiklarna 12d.4 och 12f i den här förordningen, summan av kapitalbasen, instrumenten och skulderna inte överstiger det största av”.

- d) Punkt 8 ska ändras på följande sätt:
- i) I första stycket ska uttrycket ”globala systemviktiga institut” ersättas med uttrycket ”globala systemviktiga enheter”.
 - ii) I andra stycket c ska uttrycket ”globalt systemviktigt institut” ersättas med uttrycket ”global systemviktig enhet”.
- e) Följande punkt ska läggas till:
- ”10. Nämnden får tillåta att resolutionsenheten uppfyller de krav som avses i punkterna 4, 5 och 7 med hjälp av kapitalbas eller skulder enligt punkterna 1 och 3 om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) För enheter som är globala systemviktiga enheter eller resolutionsenheter som omfattas av artikel 12d.4 eller 12d.5 har nämnden inte sänkt det krav som avses i punkt 4 i den här artikeln, enligt första stycket i den punkten.
 - b) De skulder som avses i punkt 1 i denna artikel och som inte uppfyller det villkor som avses i artikel 72b.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 uppfyller villkoren i artikel 72b.4 b–e i den förordningen.”.

11. Artikel 12d ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2a andra stycket ska led b ersättas med följande:

”b) Skulder som uppfyller de kvalificeringskriterier som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, med undantag för artikel 72b.2 b och d i den förordningen, och, i tillämpliga fall, i artikel 12c.1a i den här förordningen.”.

b) I punkt 3 åttonde stycket ska uttrycket ”kritiska ekonomiska funktioner” ersättas med uttrycket ”kritiska funktioner”.

c) Följande punkt ska införas:

”5a. För resolutionsenheter med en föredragen resolutionsstrategi som i första hand avser tillämpningen av försäljningsverktyget eller broinstitutverktyget och dess utträde från marknaden, ska nivån på det krav som avses i punkt 3 i denna artikel vara minst lika med

a) 16 % när beräkning sker i enlighet med artikel 12a.2 a, och

b) 4,75 % när beräkning sker i enlighet med artikel 12a.2 b.

Första stycket i denna punkt ska inte tillämpas på resolutionsenheter med en föredragen resolutionsstrategi som föreskriver tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget vid tillämpningen av artikel 27.1 a, enskilt eller i kombination med andra resolutionsverktyg.”.

- d) I punkt 6 åttonde stycket ska uttrycket ”kritiska ekonomiska funktioner” ersättas med uttrycket ”kritiska funktioner”.
12. I artikel 12e.1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:
”Kravet enligt artikel 12a.1 på en resolutionsenhet som utgör en G-SII-enhet ska bestå av följande:”.
13. Artikel 12g ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:
- i) Andra stycket ska ersättas med följande:
”Nämnden får, efter att ha samrått med de behöriga myndigheterna, däribland ECB, besluta att tillämpa det krav som fastställs i denna artikel på en enhet som avses i artikel 2 b eller på ett finansinstitut som avses i artikel 2 c som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet men som inte själv är en resolutionsenhet.”
- ii) Tredje stycket ska ersättas med följande:
”Med avvikelse från första och andra styckena i denna punkt ska moderföretag inom unionen som själva inte utgör resolutionsenheter men som är dotterföretag till enheter i tredjeland uppfylla kraven i artiklarna 12d och 12e på konsoliderad basis.”.

iii) Femte stycket ska ersättas med följande:

”För resolutionsgrupper som identifierats i enlighet med artikel 3.1.24b led b ska kreditinstitut eller finansinstitut som är permanent underställda en central företagsenhet, men som själva inte utgör resolutionsenheter, en central företagsenhet som själv inte utgör en resolutionsenhet samt resolutionsenheter som inte omfattas av ett krav enligt artikel 12f.3 följa artikel 12d.6 på individuell basis.”.

b) I punkt 2 a ska led ii ersättas med följande:

”ii) som uppfyller de kvalificeringskriterier som avses i artikel 72a i förordning (EU) nr 575/2013, utom i fråga om artikel 72b.2 b, c, k, l och m och artikel 72b.3, 72b.4 och 72b.5 i den förordningen, och, i tillämpliga fall, i artikel 12c.1a i den här förordningen,”.

c) Följande punkt ska läggas till:

”4. Om dotterföretag som är etablerade i unionen, eller ett moderföretag inom unionen och dess dotterinstitut, inte är resolutionsenheter i enlighet med den globala resolutionsstrategin och medlemmarna i det europeiska resolutionskollegiet, om det inrättats enligt artikel 89 i direktiv 2014/59/EU, går med på den strategin, ska dotterföretag som är etablerade i unionen eller, på konsoliderad basis, moderföretaget inom unionen uppfylla kravet i artikel 12a.1 genom att emittera de instrument som avses i punkt 2 a och b i den här artikeln till något av följande:

- a) Deras yttersta moderföretag som är etablerat i ett tredjeland.
- b) Dotterföretagen till det yttersta moderföretaget som är etablerade i samma tredjeland.
- c) Andra enheter på de villkor som anges i punkt 2 a i och b ii i denna artikel.”.

14. Artikel 12i ska ersättas med följande:

”Artikel 12i

*Undantag för en central företagsenhet och kreditinstitut
eller finansinstitut som är permanent underställda en central företagsenhet*

Nämnden får bevilja helt eller delvis undantag från tillämpningen av artikel 12g för en central företagsenhet eller för ett kreditinstitut eller finansinstitut som är permanent underställt en central företagsenhet, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Kreditinstitutet eller finansinstitutet och den centrala företagsenheten står under tillsyn av samma behöriga myndighet, är etablerade i samma deltagande medlemsstat och ingår i samma resolutionsgrupp.
- b) För åtaganden som gjorts av den centrala företagsenheten och dess permanent underställda kreditinstitut eller finansinstitut gäller antingen solidariskt ansvar eller också garanteras de senare kreditinstitutens eller finansinstitutens åtaganden fullt ut av den centrala företagsenheten.

- c) Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, och för solvens och likviditet för den centrala företagsenheten och alla dess permanent underställda kreditinstitut eller finansinstitut övervakas som en helhet på grundval av den sammanställda redovisningen från dessa institut.
- d) Vid undantag för ett kreditinstitut eller finansinstitut som är permanent underställt en central företagsenhet är den centrala företagsenhetens ledning bemyndigad att utfärda instruktioner till ledningen för de permanent underställda instituten.
- e) Den berörda resolutionsgruppen uppfyller det krav som avses i artikel 12f.3.
- f) Det finns inga rådande eller förväntade väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att den centrala företagsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till de permanent underställda kreditinstituten eller finansinstituten i händelse av en resolution.”.

15. Artikel 12k ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

- ”1. Nämnden får fastställa lämpliga övergångsperioder på högst tre år för enheters uppfyllande av kraven i artikel 12f eller 12g eller de krav som följer av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, beroende på vad som är lämpligt, om uppfyllandet av dessa krav utan någon övergångsperiod inte skulle vara proportionellt. Nämnden får fastställa mellanliggande målnivåer för de krav som anges i artikel 12f eller 12g eller för de krav som följer av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, beroende på vad som är lämpligt, som enheter ska uppfylla från och med ett datum som fastställs av nämnden. De mellanliggande målnivåerna ska, som regel, säkerställa en linjär uppbyggnad av kapitalbas och kvalificerade skulder i riktning mot kravet.
2. Med avvikelse från punkt 1 får den övergångsperiod som nämnden fastställer för enheter för vilka den föredragna resolutionsstrategin ändras från en avveckling enligt normala insolvensförfaranden till tillämpning av en resolutionsåtgärd inte överstiga fyra år.

Om det är vederbörligen motiverat och lämpligt på grundval av de kriterier som anges i punkt 7 får nämnden fastställa en längre övergångsperiod på högst sex år.

Nämnden får fastställa mellanliggande målnivåer för de krav som avses i artikel 12d eller för de krav som följer av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, beroende på vad som är lämpligt, som enheter ska uppfylla från och med ett datum som fastställs av nämnden. De mellanliggande målnivåerna ska, som regel, säkerställa en linjär uppbyggnad av kapitalbas och kvalificerade skulder i riktning mot kravet.”.

b) I punkt 3 ska led a ersättas med följande:

”a) nämnden började tillämpa skuldnedskrivningsverktyget, eller”.

c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. De krav som avses i artikel 12c.4 och 12c.7 och i artikel 12d.4 och 12d.5, beroende på vad som är tillämpligt, ska inte tillämpas inom den treårsperiod som följer på den dag då resolutionsenheten eller den koncern som resolutionsenheten ingår i identifierades som ett globalt systemviktigt institut eller ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EU, eller då resolutionsenheten hamnade i den situation som avses i artikel 12d.4 eller 12d.5.”.

d) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. Med avvikelse från artikel 12a.1 ska nämnden fastställa en lämplig övergångsperiod för att uppfylla kraven i artikel 12f eller 12g, eller ett krav som följer av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7, beroende på vad som är lämpligt, för enheter på vilka resolutionsverktyg eller nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheter som avses i artikel 21 har tillämpats.

6. Vid tillämpning av punkterna 1–5 ska nämnden meddela enheten ett planerat minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för varje tolvmånadersperiod under övergångsperioden, i syfte att underlätta en gradvis uppbyggnad av dess förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet. Vid utgången av övergångsperioden ska minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder vara lika med det belopp som fastställs enligt artikel 12c.4, 12c.5, 12c.7, 12d.4, 12d.5, 12f eller 12g, beroende på vad som är tillämpligt.”.

16. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Åtgärder för tidigt ingripande

1. ECB ska utan onödigt dröjsmål överväga och, om lämpligt, tillämpa åtgärder för tidigt ingripande om en enhet som avses i artikel 7.2 a
 - a) uppfyller de villkor som avses i artikel 102 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 16.1 i förordning (EU) nr 1024/2013 och något av följande gäller:
 - i) Enheten har inte vidtagit de korrigerande åtgärder som krävts av ECB, inbegripet de åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 16.2 i förordning (EU) nr 1024/2013.
 - ii) ECB anser att andra korrigerande åtgärder än åtgärder för tidigt ingripande är otillräckliga för att lösa den enhetens problem.

- b) inte uppfyller kraven i artikel 12f eller 12g, eller
- c) överträder eller sannolikt kommer att överträda något av de krav som fastställs i avdelning II i direktiv 2014/65/EU eller i artiklarna 3–7, 14–17 eller 24, 25 och 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014* under de 12 månader som följer på ECB:s bedömning.

ECB får fastställa att det villkor som avses i första stycket a ii i denna punkt är uppfyllt utan att tidigare ha vidtagit andra korrigerande åtgärder, inbegripet utövandet av de befogenheter som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 16.2 i förordning (EU) nr 1024/2013.

Vid tillämpning av första stycket b och c i denna punkt ska nämnden eller den behöriga myndigheten enligt definitionen i artikel 4.1.26 i direktiv 2014/65/EU utan dröjsmål informera ECB om överträdelsen eller den sannolika överträdelsen.

- 2. Vid tillämpning av punkt 1 ska åtgärder för tidigt ingripande inbegripa följande:
 - a) Ett krav på att enhetens ledningsorgan antingen ska
 - i) genomföra ett eller flera av de arrangemang eller en eller flera av de åtgärder som anges i återhämtningsplanen, eller

- ii) uppdatera återhämtningsplanen i enlighet med artikel 5.2 i direktiv 2014/59/EU, om de omständigheter som ledde till det tidiga ingripandet skiljer sig från antagandena i den ursprungliga återhämtningsplanen, och genomföra ett eller flera av de arrangemang eller en eller flera av de åtgärder som anges i den uppdaterade återhämtningsplanen inom en viss tidsram.
- b) Ett krav på att enhetens ledningsorgan sammankallar, eller om ledningsorganet inte följer det kravet, ECB:s direkta sammankallande av, enhetens aktieägare till bolagsstämma, och i bägge fallen fastställande av dagordningen och krav på att antagande av vissa beslut ska övervägas av aktieägarna.
- c) Ett krav på att enhetens ledningsorgan ska upprätta en plan, i enlighet med återhämtningsplanen i tillämpliga fall, för förhandlingar om omstrukturering av skuld med vissa eller alla dess borgenärer.
- d) Ett krav på att ändra enhetens juridiska struktur.
- e) Ett krav på att avsätta, eller i enlighet med artikel 13a byta ut, enhetens verkställande ledning eller ledningsorgan i dess helhet eller med avseende på enskilda personer.

- f) Tillsättning av en eller flera tillfälliga förvaltare för enheten i enlighet med artikel 13b.
 - g) Ett krav på att enhetens ledningsorgan ska upprätta en plan som enheten kan genomföra om den beslutar att inleda en frivillig avveckling av sin verksamhet.
3. ECB ska välja de lämpliga åtgärder för tidigt ingripande som avses i punkt 2 på grundval av vad som står i proportion till de eftersträlvade målen, med beaktande av bland annat hur allvarlig överträdelsen eller den sannolika överträdelsen är och hur snabbt enhetens finansiella situation försämras.
4. För var och en av de åtgärder för tidigt ingripande som avses i punkt 2 ska ECB fastställa en tidsfrist för genomförandet som ska vara strikt begränsad till den tid som krävs för att genomföra den berörda åtgärden på rimliga villkor. ECB ska göra en utvärdering av åtgärdens effektivitet omedelbart efter det att tidsfristen har löpt ut och ska låta nämnden ta del av denna utvärdering.

Om utvärderingen visar att åtgärderna för tidigt ingripande inte har genomförts fullt ut eller inte är ändamålsenliga får ECB göra en bedömning av huruvida det villkor som avses i artikel 18.1 a är uppfyllt.

5. Om en koncern som avses i artikel 7.2 a i denna förordning inkluderar enheter som är etablerade i deltagande medlemsstater liksom i icke-deltagande medlemsstater ska ECB företräda de nationella behöriga myndigheterna i de deltagande medlemsstaterna i samråds- och samarbets syfte med icke-deltagande medlemsstater i enlighet med artikel 30 i direktiv 2014/59/EU.

Om en koncern som avses i artikel 7.2 a inkluderar enheter som är etablerade i deltagande medlemsstater och dotterföretag som är etablerade i, eller betydande filialer som är belägna i, icke-deltagande medlemsstater ska ECB i god tid överlämna alla beslut eller åtgärder som avses i artiklarna 13–13c, som är relevanta för koncernen, till de behöriga myndigheterna eller resolutionsmyndigheterna i den icke-deltagande medlemsstaten, beroende på omständigheterna.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).”.

17. Följande artiklar ska införas i kapitel 2:

”Artikel 13a

Byte av den verkställande ledningen eller ledningsorganet

Vid tillämpning av artikel 13.2 e ska den nya verkställande ledningen eller det nya ledningsorganet, eller enskilda ledamöter i dessa, utses i enlighet med unionsrätten och nationell rätt, och sådana tillsättningar ska godkännas av ECB.

Artikel 13b

Tillfällig förvaltare

1. Vid tillämpning av artikel 13.2 f får ECB, på grundval av vad som är proportionellt med hänsyn till omständigheterna, tillsätta en eller flera tillfälliga förvaltare som antingen
 - a) tillfälligt ersätter enhetens ledningsorgan, eller
 - b) tillfälligt arbetar med enhetens ledningsorgan.

Vid tidpunkten för tillsättningen av den tillfälliga förvaltaren ska ECB specificera huruvida tillsättningen är för tillämpning av första stycket a eller b.

Vid tillämpning av första stycket b ska ECB vid tidpunkten för tillsättningen ytterligare specificera den tillfälliga förvaltarens roll, uppgifter och befogenheter samt eventuella krav på att enhetens ledningsorgan ska samråda med eller erhålla medgivande från den tillfälliga förvaltaren innan den fattar specifika beslut eller vidtar specifika åtgärder.

ECB ska offentliggöra alla tillsättningar av tillfälliga förvaltare, utom när den tillfälliga förvaltaren saknar befogenhet att representera enheten.

En tillfällig förvaltare ska ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna fullgöra sina plikter och ska uppfylla kraven i artikel 91.2 och 91.2a i direktiv 2013/36/EU. ECB:s bedömning av huruvida den tillfälliga förvaltaren har sådana kunskaper, färdigheter och erfarenheter och uppfyller dessa krav ska utgöra en integrerad del av beslutet att tillsätta den tillfälliga förvaltaren.

2. ECB ska specificera den tillfälliga förvaltarens befogenheter vid tidpunkten för dennes tillsättning utifrån vad som är proportionellt med hänsyn till omständigheterna. Sådana befogenheter får innefatta några eller samtliga av de befogenheter som enhetens ledningsorgan har enligt enhetens stadgar och enligt nationell rätt, inklusive befogenheten att utöva några eller samtliga av enhetens ledningsorgans förvaltningsfunktioner. Den tillfälliga förvaltarens befogenheter med avseende på enheten ska följa tillämplig bolagsrätt. ECB får anpassa dessa befogenheter om omständigheterna ändras.

3. ECB ska vid tidpunkten för tillsättningen av den tillfälliga förvaltaren specificera dennes roll och funktioner. Denna roll och dessa funktioner kan innefatta att
 - a) fastställa enhetens finansiella ställning,
 - b) leda enhetens affärsverksamhet eller del av denna för att upprätthålla eller återställa dess finansiella ställning,
 - c) vidta åtgärder för att återupprätta en sund och ansvarsfull ledning av enhetens affärsverksamhet,
 - d) säkerställa att enheten uppfyller alla krav enligt artikel 13c.3 andra stycket, artikel 13c.3.4 första stycket eller artikel 13c.3.5.

ECB ska vid tidpunkten för tillsättningen av den tillfälliga förvaltaren specificera eventuella begränsningar för dennes roll och funktioner.

4. ECB ska ha exklusiv befogenhet att tillsätta och avsätta en tillfällig förvaltare. ECB får avsätta den tillfälliga förvaltaren när som helst och på vilka grunder som helst. ECB får, med förbehåll för denna artikel, när som helst ändra villkoren för tillsättning av en tillfällig förvaltare.

5. ECB får kräva att vissa av den tillfälliga förvaltarens åtgärder underställs ECB:s förhandsgodkännande. ECB ska specificera sådana krav vid tidpunkten för tillsättningen av den tillfälliga förvaltaren eller vid den tidpunkt då villkoren för tillsättningen av den tillfälliga förvaltaren ändras.

Den tillfälliga förvaltaren får i vilket fall endast utöva befogenheten att sammankalla enhetens aktieägare till en bolagsstämma och fastställa dagordningen för en sådan med ECB:s förhandsgodkännande.

6. På begäran av ECB ska den tillfälliga förvaltaren upprätta rapporter om enhetens finansiella ställning och om de åtgärder som denne har vidtagit under sin period som förvaltare, med en regelbundenhet som ska fastställas av ECB. Den tillfälliga förvaltaren ska i alla händelser upprätta en sådan rapport i slutet av sitt uppdrag.
7. Den tillfälliga förvaltaren ska utses för högst ett år. ECB får undantagsvis förlänga denna period en gång med en period som är proportionell med hänsyn till omständigheterna, om villkoren för tillsättningen av den tillfälliga förvaltaren fortfarande är uppfyllda. ECB ska ansvara för att avgöra huruvida dessa villkor är uppfyllda och för att motivera en eventuell förlängning av den tillfälliga förvaltarens uppdrag för aktieägarna.
8. Med förbehåll för denna artikel ska tillsättningen av en tillfällig förvaltare inte påverka aktieägarnas rättigheter i enlighet med unionens bolagsrätt eller nationell bolagsrätt.

9. En tillfällig förvaltare som har tillsatts i enlighet med punkterna 1–8 ska inte anses vara en verklig företrädare eller den person som faktiskt styr den berörda enheten enligt nationell rätt.

Artikel 13c

Förberedelse för resolution

1. För de enheter och koncerner som avses i artikel 7.2 och de enheter och koncerner som avses i artikel 7.4 b och 7.5 ska ECB eller de nationella behöriga myndigheterna, om villkoren för tillämpning av dessa bestämmelser är uppfyllda, utan dröjsmål underrätta nämnden om följande:
 - a) En åtgärd som avses i artikel 16.2 i förordning (EU) nr 1024/2013 eller artikel 104.1 i direktiv 2013/36/EU eller i artikel 39.2 i direktiv (EU) 2019/2034 som de vidtar eller kräver att en enhet eller koncern ska vidta.
 - b) Att, såsom framgår av tillsynsverksamheten, villkoren i artikel 13.1 i denna förordning eller artikel 27.1 i direktiv 2014/59/EU är uppfyllda med avseende på en enhet eller koncern, oberoende av tillämpningen av eventuella åtgärder för tidigt ingripande.
 - c) Tillämpningen av någon av de åtgärder för tidigt ingripande som avses i artikel 13 i denna förordning eller artikel 27 i direktiv 2014/59/EU.

Nämnden ska informera kommissionen om alla underrättelser som den har mottagit enligt första stycket.

ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten ska i nära samarbete med nämnden noga övervaka situationen för de enheter och koncerner som avses i första stycket och deras efterlevnad av de åtgärder som avses i första stycket a, som syftar till att åtgärda en försämring av situationen för dessa enheter och koncerner, och deras efterlevnad av de åtgärder för tidigt ingripande som avses i första stycket c.

2. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten ska underrätta nämnden så tidigt som möjligt om de anser att det finns en väsentlig risk för att en eller flera av de omständigheter som avses i artikel 18.4 är tillämpliga på en enhet som avses i artikel 7.2, eller en enhet som avses i artikel 7.4 b och 7.5, om villkoren för tillämpning av dessa bestämmelser är uppfyllda. Den underrättelsen ska innehålla
 - a) skälen till underrättelsen,
 - b) en översikt över de åtgärder som övervägs och som inom rimlig tid skulle förhindra den berörda enhetens fallissemang, deras förväntade inverkan på enheten när det gäller de omständigheter som avses i artikel 18.4 och den förväntade tidsramen för genomförandet av dessa åtgärder.

Efter att ha mottagit den underrättelse som avses i första stycket i denna punkt ska nämnden, i nära samarbete med ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten, bedöma vad som utgör en rimlig tidsram för bedömningen av det villkor som avses i artikel 18.1 b, med beaktande av hur snabbt enhetens situation försämras, behovet av att effektivt genomföra resolutionsstrategin, och andra överväganden som är relevanta i ärendet. Nämnden får när som helst ompröva tidsramen och anpassa den till ärendets omständigheter. Nämnden ska så tidigt som möjligt meddela ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten denna bedömning eller omprövning.

Efter att ha mottagit den underrättelse som avses i första stycket ska ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten och nämnden, i nära samarbete, övervaka enhetens situation, genomförandet av relevanta åtgärder inom deras förväntade tidsram och all annan relevant utveckling. För detta ändamål ska ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten och nämnden sammanträda regelbundet, med en frekvens som nämnden ska fastställa med hänsyn till omständigheterna i ärendet. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten och nämnden ska utan dröjsmål förse varandra med all relevant information.

Nämnden ska till kommissionen överlämna alla uppgifter som den har mottagit enligt första stycket.

3. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten ska förse nämnden med all information som nämnden begär och som är nödvändig för följande åtgärder:
- a) Uppdatering av resolutionsplanen och förberedelser för en möjlig resolution av en enhet som avses i artikel 7.2, eller en enhet som avses i artikel 7.4 b och 7.5, om villkoren för tillämpning av dessa bestämmelser är uppfyllda.
 - b) Genomförande av den värdering som avses i artikel 20.1–20.15.

Om sådan information inte redan är tillgänglig för ECB eller de nationella behöriga myndigheterna ska nämnden och ECB och sådana nationella behöriga myndigheter samarbeta och samordna sig för att erhålla denna information. För detta ändamål ska ECB, nämnden, genom de nationella resolutionsmyndigheterna eller direkt, efter att ha informerat dessa, och de nationella behöriga myndigheterna ha befogenhet att kräva att enheten tillhandahåller sådan information, inbegripet genom inspektioner på plats, och lämna denna information till varandra.

4. Nämnden ska ha befogenhet, genom de nationella resolutionsmyndigheterna eller direkt, efter att ha informerat dessa, att till potentiella köpare saluföra den enhet som avses i artikel 7.2 eller den enhet som avses i artikel 7.4 b och 7.5 om villkoren för tillämpning av dessa bestämmelser är uppfyllda, att vidta åtgärder för sådan saluföring, eller att kräva att enheten gör detta, i följande syften:
- a) Att förbereda för resolution av den enheten, med förbehåll för de kriterier som fastställs i artikel 39.2 i direktiv 2014/59/EU och de krav på tystnadsplikt som fastställs i artikel 88 i denna förordning.
 - b) Att göra nämndens bedömning av det villkor som avses i artikel 18.1 b i denna förordning.

När nämnden vid utövandet av de befogenheter som avses i första stycket beslutar att direkt saluföra enheten till potentiella köpare, ska den ta vederbörlig hänsyn till ärendets omständigheter, i synnerhet eventuella förebyggande åtgärder som potentiellt kan komma att vidtas av ett insättningsgarantisystem eller åtgärder som potentiellt kan komma att vidtas av ett institutionellt skyddssystem och den potentiella inverkan som utövandet av denna befogenhet kan ha på enhetens övergripande ställning.

5. Nämnden ska ha befogenhet att kräva att den berörda nationella resolutionsmyndigheten
 - a) kräver att den berörda enheten inrättar de arrangemang, däribland en digital plattform, som krävs för utbyte av information med potentiella köpare eller med rådgivare och värderingsmän som anlitas av nämnden,
 - b) utarbetar en preliminär resolutionsordning för den berörda enheten.

Om nämnden utövar sina befogenheter enligt första stycket a i denna punkt ska artikel 88 tillämpas.

6. En föregående underrättelse från ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten till nämnden i enlighet med punkt 1 första stycket ska inte vara ett nödvändigt villkor för att nämnden ska kunna förbereda resolutionen av enheten eller utöva de befogenheter som avses i punkterna 3, 4 och 5.
7. Nämnden ska utan dröjsmål informera kommissionen, ECB, de relevanta nationella behöriga myndigheterna och de berörda nationella resolutionsmyndigheterna om alla åtgärder som vidtas enligt punkterna 3, 4 och 5.

8. ECB, de relevanta nationella behöriga myndigheterna, nämnden och de berörda nationella resolutionsmyndigheterna ska ha ett nära samarbete i följande fall:
- a) När de överväger att vidta de åtgärder som avses i punkt 1 första stycket a och som syftar till att åtgärda en försämring av situationen för en enhet eller en koncern, samt de åtgärder som avses i punkt 1 första stycket c.
 - b) När de överväger att vidta någon av de åtgärder som avses i punkterna 3, 4 och 5.
 - c) Under genomförandet av de åtgärder som avses i leden a och b i detta stycke.

ECB, de relevanta nationella behöriga myndigheterna, nämnden och de berörda nationella resolutionsmyndigheterna ska säkerställa att dessa åtgärder och insatser är konsekventa, samordnade och effektiva.

9. Nämnden får instruera de nationella resolutionsmyndigheterna att utöva de befogenheter som avses i artikel 84b.1 i direktiv 2014/59/EU. De nationella resolutionsmyndigheterna ska genomföra nämndens instruktioner i enlighet med artikel 29 i denna förordning.”.

18. I artikel 14.2 ska led c ska ersättas med följande:

”c) Skydda offentliga medel genom att minimera beroendet av extraordinärt offentligt finansiellt stöd, särskilt när det tillhandahålls från en medlemsstats budget.”.

19. Artikel 16.2 ska ersättas med följande:

”2. Nämnden ska vidta en resolutionsåtgärd med avseende på ett moderföretag som avses i artikel 2 b, med beaktande av behovet av att effektivt genomföra resolutionsstrategin, om villkoren i artikel 18.1 är uppfyllda.

När en resolutionsåtgärd vidtas ska ett moderföretag som avses i artikel 2 b anses falla eller sannolikt komma att falla under någon av följande omständigheter:

- a) Moderföretaget uppfyller ett eller flera av de villkor som anges i artikel 18.4 b, c eller d.
- b) Moderföretaget överträder väsentligt eller det finns objektiva faktorer som visar att moderföretaget inom en nära framtid kommer att väsentligt överträda de tillämpliga kraven i förordning (EU) nr 575/2013 eller i de nationella bestämmelser som införlivar direktiv 2013/36/EU.”.

20. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1, 1a, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. Nämnden ska anta en resolutionsordning enligt punkt 6 i denna artikel för de enheter som avses i artikel 7.2, och för de enheter som avses i artikel 7.4 b och 7.5 om villkoren för att tillämpa dessa bestämmelser är uppfyllda, endast när den i sin verkställande session har fastställt – efter att ha mottagit ett meddelande enligt andra stycket, eller på eget initiativ, och med beaktande av behovet av att effektivt genomföra resolutionsstrategin – att samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Enheten fallerar eller kommer sannolikt att fallera.

b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att några alternativa åtgärder från den privata sektorns sida, inbegripet åtgärder av ett institutionellt garantisystem, förebyggande åtgärder som avses i artikel 11.3 i direktiv 2014/49/EU, tillsynsåtgärder, åtgärder för tidigt ingripande, eller nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i artikel 21.1 i denna förordning, som vidtas avseende enheten, inom rimlig tid skulle förhindra att enheten fallerar.

- c) En resolutionsåtgärd är nödvändig av hänsyn till allmänintresset enligt punkt 5.

Bedömningen av det villkor som avses i första stycket a i denna punkt ska göras av ECB för de enheter som avses i artikel 7.2 a, eller av den relevanta nationella behöriga myndigheten för de enheter som avses i artikel 7.2 b, artikel 7.3 andra stycket, artikel 7.4 b och 7.5, efter samråd med nämnden. Nämnden får i sin verkställande session göra en sådan bedömning först efter att ha underrättat ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten om sin avsikt att göra en sådan bedömning och endast om ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten, inom tre kalenderdagar efter mottagandet av den informationen, inte själv gör en sådan bedömning. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten ska utan dröjsmål förse nämnden med all relevant information som nämnden begär i syfte att göra sin bedömning, före eller efter att ha informerats av nämnden om sin avsikt att göra den bedömning av villkoret som avses i första stycket a i denna punkt.

Om ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten har bedömt att det villkor som avses i första stycket a uppfylls av en enhet som avses i första stycket, ska den utan dröjsmål lämna denna bedömning till kommissionen och nämnden.

Bedömningen av det villkor som avses i första stycket b ska göras av nämnden i dess verkställande session och i nära samarbete med ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten ska utan dröjsmål till nämnden lämna all relevant information som nämnden begär i syfte att göra sin bedömning. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten får också informera nämnden om att den anser att villkoret i första stycket b är uppfyllt.

Vid bedömningen av de villkor som avses i första stycket a och b ska ECB, den relevanta nationella behöriga myndigheten eller nämnden begära den senaste tillgängliga information från insättningsgarantisystemet eller, i relevanta fall, från det institutionella skyddssystem som enheten är medlem i, som skulle vara relevant för en sådan bedömning, inbegripet huruvida insättningsgarantisystemet eller det institutionella skyddssystemet kan förhindra fallissemang.

- 1a. Nämnden får anta en resolutionsordning i enlighet med punkt 1 med avseende på en central enhet och alla kreditinstitut eller finansinstitut som är permanent underställda den och som ingår i samma resolutionsgrupp om den centrala enheten och alla kreditinstitut eller finansinstitut som är permanent underställda den, eller den resolutionsgrupp som de tillhör, som helhet uppfyller villkoren i punkt 1 första stycket.

2. Utan att det påverkar fall där ECB har beslutat att direkt utöva tillsyn över kreditinstitut enligt artikel 6.5 b i förordning (EU) nr 1024/2013 ska nämnden, vid mottagande av ett meddelande enligt punkt 1 i den här artikeln avseende en enhet eller koncern som avses i artikel 7.3 i den här förordningen, utan dröjsmål underrätta ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten om sin bedömning enligt punkt 1 fjärde stycket i den här artikeln.
 3. Tidigare vidtagna åtgärder enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1024/2013, artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, artikel 13 i den här förordningen eller artikel 104 i direktiv 2013/36/EU ska inte vara ett villkor för att vidta en resolutionsåtgärd.”.
- b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:
- i) I första stycket ska led d ersättas med följande:

”d) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd krävs, utom när sådant stöd beviljas i någon av de former som avses i artikel 18a.1.”.
 - ii) Andra, tredje och fjärde styckena ska utgå.

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Vid tillämpning av punkt 1 första stycket c ska en resolutionsåtgärd inte vara nödvändig av hänsyn till allmänintresset om nämnden kommer fram till att inget av resolutionsmålen skulle äventyras om enheten avvecklades enligt normala insolvensförfaranden.

Om nämnden kommer fram till att ett eller flera av resolutionsmålen skulle äventyras om enheten avvecklas enligt normala insolvensförfaranden ska nämnden fastställa att en resolutionsåtgärd är nödvändig av hänsyn till allmänintresset om resolutionsåtgärden är nödvändig för att uppnå, och står i proportion till, ett eller flera av resolutionsmålen och om avvecklingen av enheten enligt normala insolvensförfaranden inte skulle uppfylla de resolutionsmål som äventyras på ett mer ändamålsenligt sätt.

Vid genomförandet av den bedömning som avses i första stycket ska nämnden, på grundval av den information som den hade tillgång till vid tidpunkten för bedömningen, beakta och jämföra allt extraordinärt offentligt finansiellt stöd som rimligen kan förväntas beviljas enheten, både vid resolution och vid avveckling i enlighet med tillämplig nationell rätt.

Vid genomförandet av den bedömning som avses i andra stycket ska nämnden beakta kostnaderna för resolution och för normala insolvensförfaranden och sträva efter att minimera och undvika värdeförstörelse, såvida detta inte krävs för att uppnå resolutionsmålen.”.

d) I punkt 7 ska andra stycket ersättas med följande:

”Inom 24 timmar från det att nämnden överlämnat resolutionsordningen ska kommissionen antingen godkänna resolutionsordningen eller invända mot den med avseende på de skönsmässiga aspekterna av resolutionsordningen i de fall som inte omfattas av tredje stycket i denna punkt eller med avseende på den föreslagna användningen av statligt stöd eller stöd från fonden som inte anses vara förenligt med den inre marknaden.”.

e) Följande punkter ska läggas till:

”11. Om de villkor som avses i punkt 1 första stycket a och b i denna artikel är uppfyllda får nämnden instruera de nationella resolutionsmyndigheterna att utöva de befogenheter enligt nationell rätt som införlivar artikel 33a i direktiv 2014/59/EU, i enlighet med de villkor som fastställs i nationell rätt. De nationella resolutionsmyndigheterna ska genomföra nämndens instruktioner i enlighet med artikel 29 i denna förordning.

12. Nämnden får instruera de nationella resolutionsmyndigheterna att utöva de befogenheter som avses i artikel 84b.2 i direktiv 2014/59/EU. De nationella resolutionsmyndigheterna ska genomföra nämndens instruktioner i enlighet med artikel 29 i denna förordning.”

21. Följande artikel ska införas:

”Artikel 18a

Extraordinärt offentligt finansiellt stöd

1. Extraordinärt offentligt finansiellt stöd utanför resolutionsåtgärder får beviljas en enhet som avses i artikel 2 i undantagsfall och under förutsättning att det extraordinära offentliga finansiella stödet uppfyller de villkor och krav som fastställs i unionens regler om statligt stöd, och endast i följande fall:
 - a) Om det extraordinära offentliga finansiella stödet, i syfte att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi som är exceptionell eller systemisk till sin karaktär och bevara den finansiella stabiliteten, antar någon av följande former:
 - i) En statlig garanti för att garantera likviditetsfaciliteter som tillhandahålls av centralbanker på centralbankernas villkor.
 - ii) En statlig garanti för nya skuldförbindelser.
 - iii) Ett förvärv av andra kapitalbasinstrument än kärnprimärkapitalinstrument eller andra kapitalinstrument, eller användning av åtgärder för värdeminskade tillgångar, till priser, med löptider och andra villkor som inte ger den berörda enheten en otillbörlig fördel, om ingen av de omständigheter som avses i artikel 18.4 a, b eller c eller artikel 21.1 föreligger vid den tidpunkt då det offentliga stödet beviljas.

- b) Om det extraordinära offentliga finansiella stödet ges i form av ett ingripande av ett insättningsgarantisystem som avses i artikel 11.3 i direktiv 2014/49/EU.
- c) Om det extraordinära offentliga finansiella stödet ges i form av ett ingripande av ett insättningsgarantisystem som avses i artikel 11.5 i direktiv 2014/49/EU.
- d) Om det extraordinära offentliga finansiella stödet ges i form av statligt stöd som beviljas en enhet som avses i artikel 32b i direktiv 2014/59/EU, förutom det stöd som beviljas av ett insättningsgarantisystem enligt artikel 11.5 i direktiv 2014/49/EU.

2. De stödåtgärder som avses i punkt 1 a

- a) ska vara begränsade till solventa enheter, enligt bekräftelse av ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten,
- b) ska vara av förebyggande och tillfällig karaktär och grunda sig på en på förhand fastställd strategi som godkänts av ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten, för att avsluta stödåtgärderna, vilken inbegriper ett tydligt angivet datum för avslutande eller försäljningsdatum eller en tydligt angiven återbetalningsplan för var och en av dessa åtgärder,

- c) ska vara proportionella för att avhjälpa följdverkningarna av den allvarliga störningen i en medlemsstats ekonomi som är exceptionell eller systemisk till sin karaktär och för att bevara den finansiella stabiliteten, och
- d) får inte användas för att täcka förluster som enheten har ådragit sig eller sannolikt kommer att ådra sig under åtminstone de följande tolv månaderna.

Den på förhand fastställda strategi som avses i första stycket b i denna punkt får inte offentliggöras förrän enheten inte längre tar del av de berörda stödåtgärderna, eller förrän den bedömning som avses i punkt 6 andra stycket i denna artikel har slutförts, med förbehåll för de skyldigheter avseende icke uppskjutningsbart offentliggörande som avses i artikel 17 i förordning (EU) nr 596/2014.

3. Vid tillämpning av punkt 2 första stycket a i denna artikel ska, om det extraordinära offentliga finansiella stödet ges i form av de stödåtgärder som avses i punkt 1 a ii och iii i denna artikel, en enhet anses vara solvent om ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten har konstaterat att ingen överträdelse har skett eller sannolikt kommer att ske under de följande tolv månaderna, på grundval av aktuella förväntningar, av något av de krav som avses i artikel 92.1 i förordning (EU) nr 575/2013, artikel 104a i direktiv 2013/36/EU, artikel 11.1 i förordning (EU) 2019/2033, artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2034 eller relevanta tillämpliga krav enligt unionsrätten eller nationell rätt.

Vid bedömningen av huruvida en överträdelse av de krav som anges i första stycket i denna punkt har skett ska ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten bortse från eventuella överträdelser som effektivt har åtgärdats vid tidpunkten för bedömningen. Om ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten konstaterar att en framtida överträdelse av de krav som avses i artikel 104a i direktiv 2013/36/EU eller artikel 40 i direktiv (EU) 2019/2034 sannolikt kommer att ske under de följande tolv månaderna får de undantagsvis betrakta en enhet som solvent om de fastställer att överträdelsen kommer att vara av kortfristig karaktär och att effektiva avhjälpande åtgärder för att ta itu med den har planerats av enheten och bedömts vara trovärdiga av ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten vid tidpunkten för bedömningen.

4. Vid tillämpning av punkt 2 första stycket ska ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten kvantifiera de förluster som enheten har ådragit sig eller sannolikt kommer att ådra sig. Kvantifieringen ska baseras på översyner av tillgångarnas kvalitet som utförs av ECB, EBA eller nationella myndigheter eller, i förekommande fall, på inspektioner på plats som utförs av ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten. Om det inte är möjligt att utföra dessa översyner eller inspektioner inom rimlig tid får ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten basera kvantifieringen på enhetens balansräkning, förutsatt att balansräkningen överensstämmer med tillämpliga redovisningsregler och redovisningsstandarder, vilket bekräftats av en oberoende extern revisor. Kvantifieringen ska göras så nära dagen för beviljandet av stödåtgärderna som möjligt och med hjälp av den senaste information som ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten har tillgång till.

5. De stödåtgärder som avses i punkt 1 a iii ska begränsas till åtgärder som av ECB eller den nationella behöriga myndigheten har bedömts vara nödvändiga för att bevara enhetens solvens genom att åtgärda det kapitalunderskott som fastställts i det negativa scenariot i stresstester på nationell nivå, unionsnivå eller på nivån för den gemensamma tillsynsmekanismen eller enligt motsvarande genomgångar som i tillämpliga fall utförts av ECB, EBA eller nationella myndigheter, och bekräftats av ECB eller den relevanta behöriga myndigheten.

Med avvikelse från punkt 1 a iii i denna artikel ska förvärv av kärnprimärkapitalinstrument undantagsvis tillåtas om den brist som konstaterats är sådan att ett förvärv av andra kapitalbasinstrument eller andra kapitalinstrument inte skulle göra det möjligt för den berörda enheten att åtgärda det kapitalunderskott som fastställts i det negativa scenariot i det relevanta stresstestet eller motsvarande genomgång. Beloppet för förvärvade kärnprimärkapitalinstrument får inte överstiga 2 % av det totala riskvägda exponeringsbeloppet för den berörda enheten beräknat i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

Under exceptionella omständigheter får ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten tillåta att gränsen på 2 % överskrids om de har visat att det är nödvändigt och lämpligt för genomförandet av stödåtgärderna, med beaktande av de särskilda omständigheterna i fallet. Överskridandet av gränsen ska vara med ett belopp som inte skapar några risker för ett trovärdigt genomförande i god tid av den på förhand fastställda strategin för avslutande av stödåtgärderna. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten ska förse kommissionen med den analys som ligger till grund för dess tillstånd att överskrida gränsen på 2 % för en eventuell bedömning av statligt stöd.

6. Om någon av de stödåtgärder som avses i punkt 1 a inte löses in, återbetalas eller på annat sätt avslutas i enlighet med villkoren i den strategi för avslutande av stödåtgärden som fastställdes vid tidpunkten för beviljandet av en sådan åtgärd, ska ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten begära att institutet eller enheten lämnar in en engångsåtgärdsplan. Åtgärdsplanen ska beskriva de åtgärder som ska vidtas för att avsluta stödåtgärden inom två år och säkerställa enhetens långsiktiga bärkraft. Åtgärdsplanen ska inte begränsa de relevanta myndigheternas befogenhet att när som helst bedöma eller avgöra om enheten fallerar eller sannolikt kommer att falla.

Om ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten inte är övertygad om att åtgärdsplanen är trovärdig eller genomförbar, eller om enheten underlåter att följa åtgärdsplanen, ska de relevanta myndigheterna bedöma huruvida enheten fallerar eller sannolikt kommer att falla.

7. ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten ska informera nämnden om resultaten av sin bedömning av huruvida villkoren i punkt 2 första stycket a, b och d i denna artikel är uppfyllda med avseende på de enheter och koncerner som avses i artikel 7.2 och de enheter och koncerner som avses i artikel 7.4 b och 7.5 om villkoren för tillämpning av dessa bestämmelser är uppfyllda.”.

22. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. När resolutionsåtgärder innebär beviljande av statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget eller stöd från fonden i enlighet med punkt 3 i den här artikeln, ska den resolutionsordning som avses i artikel 18.6 i denna förordning inte träda i kraft förrän kommissionen har antagit ett positivt eller villkorligt beslut, eller ett beslut om att inte göra invändningar, om huruvida användningen av sådant stöd är förenligt med den inre marknaden. Kommissionen ska, med beaktande av behovet av att nämnden genomför resolutionsordningen i tid, anta beslutet om huruvida användningen av statligt stöd eller stöd från fonden är förenlig med den inre marknaden senast när den godkänner resolutionsordningen eller invänder mot den enligt artikel 18.7 andra stycket i denna förordning, eller innan den period på 24 timmar som avses i artikel 18.7 femte stycket i denna förordning löper ut, beroende på vilket som infaller först.

När unionsinstitutionerna utför de uppgifter som de tilldelas genom artikel 18 ska de ha inrättat strukturella arrangemang som säkerställer operativt oberoende och undviker intressekonflikter som kan uppstå mellan de funktioner som anförtrots i samband med utförandet av dessa uppgifter och andra funktioner, och de ska på lämpligt sätt offentliggöra all relevant information om sin interna organisation i detta avseende.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Så snart nämnden anser att det kan vara nödvändigt att använda fonden ska den informellt, utan dröjsmål och på ett konfidentiellt sätt kontakta kommissionen för att diskutera en eventuell användning av fonden, inbegripet de rättsliga och ekonomiska aspekterna av dess användning. När nämnden är tillräckligt säker på att den planerade resolutionsordningen kommer att innebära användning av stöd från fonden ska nämnden formellt underrätta kommissionen om den föreslagna användningen av fonden. Underrättelsen ska innehålla all den information som kommissionen behöver för att göra sina bedömningar enligt denna punkt och som nämnden förfogar över eller har befogenhet att erhålla i enlighet med denna förordning.

När kommissionen mottagit den underrättelse som avses i första stycket ska den bedöma huruvida användningen av fonden skulle snedvrída eller hota att snedvrída konkurrensen genom att gynna stödmottagaren eller något annat företag så att, i den utsträckning som handeln mellan medlemsstaterna skulle påverkas, detta skulle vara oförenligt med den inre marknaden. Kommissionen ska för användningen av fonden tillämpa de kriterier som fastställts för tillämpning av reglerna om statligt stöd enligt artikel 107 i EUF-fördraget. Nämnden ska förse kommissionen med den information som den förfogar över eller som nämnden har befogenhet att erhålla i enlighet med denna förordning och som kommissionen anser vara nödvändig för att göra denna bedömning.

Kommissionen ska, när den gör sin bedömning, rätta sig efter alla relevanta förordningar som antagits enligt artikel 109 i EUF-fördraget, alla kommissionens relevanta meddelanden och vägledningar och alla åtgärder som kommissionen antagit i samband med tillämpningen av fördragets regler om statligt stöd som är i kraft vid tidpunkten för bedömningen. Dessa åtgärder ska tillämpas som om hänvisningar till den medlemsstat som ansvarar för att anmäla stödet var hänvisningar till nämnden, och med alla andra ändringar som krävs.

Kommissionen ska anta ett beslut om huruvida användningen av fonden är förenlig med den inre marknaden, vilket ska riktas till nämnden och den eller de berörda medlemsstaternas nationella resolutionsmyndigheter. Det beslutet kan vara beroende av villkor, skyldigheter eller åtaganden gentemot stödmottagaren och det ska ta hänsyn till behovet av att nämnden genomför resolutionsåtgärder i tid.

Beslutet får även föreskriva skyldigheter för nämnden, de nationella resolutionsmyndigheterna i den eller de berörda deltagande medlemsstaterna eller den stödmottagande enheten, för att underlätta övervakningen av efterlevnaden av beslutet. Detta får innebära krav på att utse en förvaltare eller annan oberoende person med uppgift att bistå vid övervakningen. En förvaltare eller annan oberoende person får utföra sådana uppgifter som specificeras i kommissionens beslut.

Alla beslut som fattas enligt denna punkt ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Kommissionen får utfärda ett negativt beslut, riktat till nämnden, om den beslutat att det föreslagna utnyttjandet av fonden skulle vara oförenligt med den inre marknaden och inte kan genomföras i den av nämnden föreslagna formen. Efter att ha mottagit ett sådant beslut ska nämnden ompröva sin resolutionsordning och förbereda en reviderad resolutionsordning.”.

c) Punkt 10 ska ersättas med följande:

”10. Med avvikelse från punkt 3 får rådet, på ansökan av en medlemsstat eller nämnden, inom sju dagar efter det att en sådan ansökan gjorts, enhälligt besluta att användningen av fonden ska anses vara förenlig med den inre marknaden, om ett sådant beslut är motiverat på grund av exceptionella omständigheter. Om rådet inte har tagit ställning till nämnda ansökan inom denna sjudagarsperiod, ska kommissionen fatta beslut i ärendet.”.

23. Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”8a. Om det är nödvändigt för att underbygga de beslut som avses i punkt 5 c och d ska värderaren komplettera den information som avses i punkt 7 c med en uppskattning av värdet av tillgångar utanför balansräkningen samt värdet av skulder som skulle kunna uppstå i framtiden till följd av en osäker händelse och av skulder som är ovissa vad gäller förfallotidpunkt eller belopp.”.

b) Punkt 17 a ska ersättas med följande:

”a) Vilken behandling aktieägare och borgenärer, eller berörda insättningsgarantisystem i de fall som avses i artikel 79.1 a och artikel 79.6, skulle ha fått om en enhet under resolution som resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna berör skulle ha inlett ett normalt insolvensförfarande vid den tidpunkt då resolutionsåtgärden vidtogs.”.

24. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ändras på följande sätt:

– Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”Nämnden, som agerar enligt det förfarande som anges i artikel 18, ska utöva befogenheten att skriva ned eller konvertera relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder som avses i punkt 7a i den här artikeln för de enheter och koncerner som avses i artikel 7.2, och för de enheter och koncerner som avses i artikel 7.4 b och 7.5, när villkoren för tillämpning av de bestämmelserna är uppfyllda och endast om nämnden i sin verkställande session, efter att ha mottagit ett meddelande enligt andra stycket i denna punkt eller på eget initiativ och med beaktande av behovet av att effektivt genomföra nedskrivnings- eller konverteringsbefogenheten eller, i tillämpliga fall, resolutionsstrategin för resolutionsgruppen, har fastställt att en eller flera av följande omständigheter föreligger:”.

– Led e ska ersättas med följande:

”e) Enheten eller koncernen kräver extraordinärt offentligt finansiellt stöd, utom om stödet beviljas i en av de former som avses i artikel 18a.”.

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

”Bedömningen av de villkor som avses i första stycket a–d i denna punkt ska göras av ECB för de enheter som avses i artikel 7.2 a, eller av den relevanta nationella behöriga myndigheten för de enheter som avses i artikel 7.2 b, 7.4 b och 7.5, och av nämnden i dess verkställande session, i enlighet med fördelningen av uppgifter enligt det förfarande som anges i artikel 18.1 och 18.2.”.

b) Punkt 2 ska utgå.

c) Punkt 3 b ska ersättas med följande:

”b) Det finns, med beaktande av tidsaspekter och andra relevanta omständigheter, inga rimliga utsikter att några åtgärder, inbegripet alternativa åtgärder från den privata sektorns sida, tillsynsåtgärder eller åtgärder för tidigt ingripande, förutom nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument, och kvalificerade skulder som avses i punkt 7a, inom rimlig tid skulle förhindra att den enheten eller koncernen fallerar.”.

d) Punkt 9 ska ersättas med följande:

”9. Om ett eller flera av de villkor som avses i punkt 1 i denna artikel är uppfyllda för en enhet som avses i den punkten, och de villkor som avses i artikel 18.1 även är uppfyllda för den enheten eller en enhet som tillhör samma koncern, ska det förfarande som föreskrivs i artikel 18.6, 18.7 och 18.8 tillämpas. Nämnden ska anta en enda resolutionsordning som omfattar den enhet för vilken de villkor som avses i artikel 18.1 är uppfyllda samt varje enhet som avses i punkt 1 i den här artikeln.”.

25. Artikel 22.5 ska ersättas med följande:

”5. När de resolutionsverktyg som avses i punkt 2 a eller b används, enskilt eller i kombination med andra resolutionsverktyg, för att överföra endast delar av tillgångarna, rättigheterna eller skulderna i institutet under resolution, ska en eventuell resterande del av enheten som finns kvar efter överföringen av tillgångarna, rättigheterna eller skulderna, och tillämpningen av andra resolutionsverktyg i förekommande fall, avvecklas under ordnade former i enlighet med tillämplig nationell rätt.

Första stycket i denna punkt ska inte tillämpas när skuldnedskrivningsverktyget tillämpas på ett institut under resolution vid tillämpning av artikel 27.1 a i kombination med andra resolutionsverktyg.

I de fall som avses i första stycket i denna punkt får nämnden, om en resolutionsåtgärd skulle resultera i att förluster får bäras av borgenärer eller att deras fordringar konverteras, besluta att inte utöva befogenheten att skriva ned och konvertera kapitalinstrument i enlighet med artikel 21, enligt vad som avses i punkt 1 i den här artikeln, om dessa instrument ska lämnas kvar i den resterande delen av enheten och tillämpningen av de resolutionsverktyg som avses i punkt 2 a eller b i den här artikeln tillsammans med avvecklingen av den resterande delen av enheten, på grundval av den värdering som avses i artikel 20, skulle säkerställa att de skulle bära förluster före eventuella andra borgenärer i institutet under resolution.”.

26. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Fonden får ge ett bidrag som avses i punkt 6 endast när samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Ett bidrag till förlustabsorbering och rekapitalisering motsvarande ett belopp som minst motsvarar 8 % av de sammanlagda skulderna inklusive kapitalbasen i institutet under resolution, beräknat i enlighet med den värdering som föreskrivs i artikel 20.1– 20.15 i denna förordning, har gjorts av aktieägare och innehavare av relevanta kapitalinstrument och andra nedskrivningsbara skulder genom minskning, nedskrivning eller konvertering enligt artikel 48.1 i direktiv 2014/59/EU och artikel 21.10 i denna förordning, och av insättningsgarantisystemet enligt artikel 79 i denna förordning, i tillämpliga fall.

- b) Bidraget från fonden överstiger inte 5 % av de sammanlagda skulderna, inklusive kapitalbasen i institutet under resolution, beräknat i enlighet med den värdering som föreskrivs i artikel 20.1–20.15.”.
- b) Punkt 9 ska ersättas med följande:
- ”9. Under exceptionella omständigheter får nämnden söka ytterligare finansiering från alternativa finansieringskällor efter det att
- a) fonden har gett ett bidrag enligt punkt 6 och den gräns på 5 % som avses i punkt 7 b har nåtts, och
 - b) alla nedskrivningsbara skulder som inte är kvalificerade insättningar, som har lägre prioritet än de insättningar som avses i artikel 108.1 första stycket b i direktiv 2014/59/EU och som inte har undantagits från skuldnedskrivning enligt punkt 5 i den här artikeln, har skrivits ned eller konverterats i sin helhet.”.
- c) Punkt 13 ska ersättas med följande:
- ”13. Nämnden ska utifrån en värdering som överensstämmer med kraven i artikel 20.1–20.15 bedöma huruvida det sammanlagda
- a) belopp, i förekommande fall, med vilket nedskrivningsbara skulder måste skrivas ned för att säkerställa att substansvärdet i institutet under resolution är lika med noll, och

- b) belopp, i förekommande fall, med vilket nedskrivningsbara skulder måste konverteras till aktier eller andra typer av kapitalinstrument för att kärnprimärkapitalrelationen ska kunna återställas hos antingen
 - i) institutet under resolution, eller
 - ii) broinstitutet.

13a. Den bedömning som avses i punkt 13 ska fastställa det belopp med vilket nedskrivningsbara skulder behöver skrivas ned eller konverteras för följande ändamål:

- a) För att återställa kärnprimärkapitalrelationen i institutet under resolution eller, i tillämpliga fall, fastställa kvoten för broinstitutet, med hänsyn till alla eventuella kapitalbidrag från fonden enligt artikel 76.1 d.
- b) För att bevara ett tillräckligt marknadsförtroende för institutet under resolution eller broinstitutet, med beaktande av eventuella skulder som skulle kunna uppstå i framtiden till följd av en osäker händelse eller skulder som är ovissa vad gäller förfallotidpunkt eller belopp och som inte har skrivits ned eller konverterats, och göra det möjligt för det institutet att under minst ett år fortsätta att uppfylla villkoren för auktorisation och fortsätta att bedriva de verksamheter för vilka det har auktoriserats enligt direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU.

När nämnden avser att använda det verktyg för avskiljande av tillgångar som avses i artikel 26, ska det belopp som de nedskrivningsbara skulderna måste minskas med fastställas med hänsyn till en försiktig uppskattning av tillgångsförvaltningsenhetens kapitalbehov om lämpligt.”

27. Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Skyldighet att samarbeta och utbyta information”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. I utövandet av sina respektive åligganden enligt denna förordning ska nämnden, rådet, kommissionen, ECB och de nationella resolutionsmyndigheterna och de nationella behöriga myndigheterna samarbeta nära, särskilt i resolutionsplaneringen, i fasen för tidigt ingripande och i resolutionsfasen enligt artiklarna 8–29. De ska förse varandra med all information de behöver för att kunna utföra sina respektive uppgifter, inbegripet den information som avses i punkterna 2a, 2b och 2c i den här artikeln.”

c) Följande punkter ska införas:

- ”2a. Nämnden, ESRB, EBA, Esma och Eiopa ska ha ett nära samarbete och förse varandra med all information som behövs för att de ska kunna utföra sina respektive uppgifter.
- 2b. ECB och andra medlemmar av Europeiska centralbankssystemet (ECBS) ska ha ett nära samarbete med nämnden och förse den med all information som är nödvändig för att nämnden ska kunna fullgöra sina uppgifter, inbegripet information som samlats in av dem enligt stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken. Artikel 88.6 ska tillämpas på alla sådana utbyten av information.
- 2c. De utsedda myndigheterna och insättningsgarantisystemen ska ha ett nära samarbete med nämnden. Dessa utsedda myndigheter, insättningsgarantisystemen och nämnden ska förse varandra med all information som de behöver för att kunna utföra sina respektive uppgifter. De utsedda myndigheterna och insättningsgarantisystemen ska omfattas av de krav på tystnadsplikt som fastställs i artikel 88.”.

d) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

”6. Nämnden ska sträva efter att samarbeta nära med alla offentliga finansiella stödfaciliteter, inbegripet Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) och Europeiska stabilitetsmekanismen (ESM), särskilt i samtliga följande situationer:

- a) Under de exceptionella omständigheter som avses i artikel 27.9 och när en sådan facilitet har beviljat, eller sannolikt kommer att bevilja, direkt eller indirekt finansiellt stöd till enheter som är etablerade i en deltagande medlemsstat.
- b) Om nämnden har ingått finansieringsarrangemang för fondens räkning enligt artikel 74.

7. Vid behov ska nämnden ingå ett samförståndsavtal med ECB och andra medlemmar i ECBS, de nationella resolutionsmyndigheterna och de nationella behöriga myndigheterna, samt de utsedda myndigheterna och insättningsgarantisystemen, som i allmänna ordalag beskriver hur de kommer att samarbeta enligt punkterna 2–2c och 4 i denna artikel och artikel 74 andra stycket vid utförandet av deras respektive uppgifter enligt unionsrätten. Samförståndsavtalet ska ses över regelbundet och offentliggöras med beaktande av kravet på tystnadsplikt.”

28. Följande artikel ska införas:

”Artikel 30a

Information som innehas av centraliserade automatiserade mekanismer

1. De myndigheter som driver de centraliserade automatiserade mekanismer som inrättats enligt artikel 32a i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849* ska på nämndens begäran förse nämnden med information om det sammanlagda antalet kunder för vilka en enhet enligt artikel 2 i denna förordning är den enda eller huvudsakliga bankpartnern.
2. Nämnden ska begära den information som avses i punkt 1 endast från fall till fall och när det är nödvändigt och proportionellt för att den ska kunna utföra sina uppgifter enligt denna förordning.
3. Nämnden ska dela den information som erhållits enligt punkt 1 med de berörda nationella resolutionsmyndigheterna i samband med fullgörandet av deras uppgifter enligt denna förordning.

* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).”.

29. I artikel 31 ska följande punkt läggas till:

”3. För de enheter och koncerner som avses i artikel 7.2 i denna förordning och de enheter och koncerner som avses i artikel 7.4 b och 7.5 i denna förordning om villkoren för tillämpning av dessa bestämmelser är uppfyllda, ska de nationella resolutionsmyndigheterna samråda med nämnden innan de agerar enligt artikel 86 i direktiv 2014/59/EU.

De nationella resolutionsmyndigheterna ska fastställa en lämplig tidsfrist för nämnden att besvara begäran om samråd, vilken inte får vara kortare än två arbetsdagar efter det att den nationella resolutionsmyndigheten har lämnat in begäran. Om nämnden inte framför sina synpunkter inom den tidsfristen, eller inte begär en förlängning av den, ska det antas att nämnden inte har några synpunkter.”.

30. I artikel 32.1 ska första stycket ersättas med följande:

”Om en koncern inkluderar enheter som är etablerade i deltagande medlemsstater liksom i icke-deltagande medlemsstater eller tredjeländer ska nämnden, med förbehåll för att eventuellt godkännande av rådet eller kommissionen krävs enligt denna förordning, företräda de nationella resolutionsmyndigheterna i de deltagande medlemsstaterna, i samråds- och samarbets syfte med icke-deltagande medlemsstater eller tredjeländer i enlighet med artiklarna 7, 8, 12, 13, 16, 18, 45h, 55 och 88–92 i direktiv 2014/59/EU.”.

31. Artikel 34 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

”Nämnden får, med fullt utnyttjande av all information som redan är tillgänglig för ECB, inbegripet information som samlats in av medlemmarna i ECBS enligt stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, eller av all information som är tillgänglig för de nationella behöriga myndigheterna, för ESRB, EBA, Esma eller Eiopa kräva, genom de nationella resolutionsmyndigheterna eller direkt, efter att ha underrättat de nationella resolutionsmyndigheterna, att följande juridiska eller fysiska personer lämnar all nödvändig information, i enlighet med det förfarande och i den form som nämnden begärt, för att kunna utföra sina uppgifter.”.

b) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

”5. Nämnden, ECB, medlemmarna i ECBS, de nationella behöriga myndigheterna, ESRB, EBA, Esma, Eiopa och de nationella resolutionsmyndigheterna får utarbeta samförståndsavtal med ett förfarande för informationsutbyte. Utbytet av information mellan nämnden, ECB och andra medlemmar i ECBS, de nationella behöriga myndigheterna, ESRB, EBA, Esma, Eiopa och de nationella resolutionsmyndigheterna ska inte betraktas som en överträdelse av kraven på tystnadsplikt.

6. Nationella behöriga myndigheter, ECB, medlemmar i ECBS, ESRB, EBA, Esma, Eiopa och de nationella resolutionsmyndigheterna ska samarbeta med nämnden för att kontrollera om en del av eller all den begärda informationen redan finns tillgänglig vid den tidpunkt då begäran görs. Om sådan information är tillgänglig ska de nationella behöriga myndigheterna, ECB och andra medlemmar i ECBS, ESRB, EBA, Esma, Eiopa eller de nationella resolutionsmyndigheterna lämna denna information till nämnden.”.

32. Följande artikel ska införas:

”Artikel 41a

Prövning av Europeiska unionens domstol

Europeiska unionens domstol ska ha obegränsad behörighet att pröva nämndens beslut genom vilka sanktionsavgifter eller viten utdöms. Den får upphäva, sänka eller höja beloppet av de utdömda sanktionsavgifterna eller vitena.”.

33. Artikel 43 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led införas:

”aa) En vice ordförande som utses i enlighet med artikel 56.”.

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Varje ledamot, inbegripet ordföranden och vice ordföranden, ska ha en röst.”.

34. Artikel 45 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Transparens och ansvarsskyldighet”.

b) Följande punkt ska införas:

”3a. Nämnden ska offentliggöra sina policyer, riktlinjer, allmänna instruktioner och arbetsdokument om resolution i allmänhet och om den resolutionspraxis och de resolutionsmetoder som ska tillämpas inom ramen för den gemensamma resolutionsmekanismen, så länge som ett sådant offentliggörande inte innebär att konfidentiell information lämnas ut. Detta krav på offentliggörande ska inte gälla dokument som innehåller vägledning eller instruktioner till interna resolutionsenheter eller andra dokument som utarbetats enbart för internt informationsutbyte inom den gemensamma resolutionsmekanismen.”.

35. I artikel 50.1 ska led n ska ersättas med följande:

”n) utse en räkenskapsförare och en internrevisor enligt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren, vilka ska vara funktionellt oberoende vid utförandet av sina arbetsuppgifter.”.

36. Artikel 53 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

”Nämnden ska i sin verkställande session bestå av ordföranden, vice ordföranden och de fyra ledamöter som avses i artikel 43.1 b. Nämnden ska i sin verkställande session sammanträda så ofta som det är nödvändigt.”.

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. De ledamöter av nämnden som avses i artikel 43.1 a, aa och b ska säkerställa att de resolutionsbeslut och resolutionsåtgärder som nämnden fattar beslut om i sina olika verkställande sessioner, framför allt de som gäller utnyttjandet av fonden, är konsekventa, lämpliga och proportionella.”.

37. Artikel 54 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

”När nämnden i sin verkställande session utövar sina uppgifter enligt punkt 1 i denna artikel ska den”.

ii) Följande led ska läggas till:

”f) genomföra samråd i enlighet med det förfarande som anges i punkt 2a om riktlinjer, allmänna instruktioner och andra instrument med allmän tillämpning inom den gemensamma resolutionsmekanismen som anger hur nämnden förväntar sig att genomföra denna förordning.”.

b) Följande punkt ska införas:

”2a. Vid tillämpning av punkt 2 f ska följande förfarande tillämpas:

- a) Nämnden ska i sin verkställande session lägga fram ett utkast till instrument för nämnden i dess plenarsession.
- b) Nämnden ska i sin plenarsession säkerställa att de ledamöter av nämnden som avses i artikel 43.1 c rådfrågas om utkastet till instrument.
- c) Nämnden ska i sin verkställande session granska alla synpunkter som lämnats inom ramen för det samråd som avses i led b.
- d) Efter att ha granskat synpunkterna ska nämnden i sin verkställande session lämna sin bedömning av dessa synpunkter till nämnden i dess plenarsession för diskussion.

- e) Nämnden ska i sin verkställande session besluta om den slutliga versionen av instrumentet efter den diskussion som avses i led d och efter vederbörligt beaktande av alla mottagna synpunkter.

Nämnden ska i sin verkställande session till nämnden i dess plenarsession ange lämpliga skäl för de val som gjorts avseende det instrument som avses i första stycket i denna punkt. En sammanfattning av dessa skäl ska offentliggöras i den årliga rapport från nämnden som avses i artikel 45.2.”.

38. I artikel 55 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

- ”1. När de överlägger om en enskild enhet eller en koncern som bara är etablerad i en deltagande medlemsstat ska ordföranden, vice ordföranden och alla ledamöter som avses i artikel 43.1 b, om inte alla ledamöter som avses i artikel 53.1 och 53.3 kan nå en gemensam överenskommelse inom en tidsfrist som fastställts av ordföranden, fatta ett beslut med enkel majoritet.
- 2. När de överlägger om en gränsöverskridande koncern ska ordföranden, vice ordföranden och de ledamöter som avses i artikel 43.1 b, om inte alla ledamöter som avses i artikel 53.1 och 53.4 kan nå en gemensam överenskommelse inom en tidsfrist som fastställts av ordföranden, fatta ett beslut med enkel majoritet.”.

39. Artikel 56 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 d ska ersättas med följande:

”d) fastställandet av ett preliminärt budgetförslag och ett budgetförslag för nämnden i enlighet med artikel 61 och genomförandet av nämndens budget i enlighet med artikel 63.”.

b) I punkt 5 ska första stycket ersättas med följande:

”5. Ordföranden, vice ordföranden och de ledamöter som avses i artikel 43.1 b ska ha en mandattid på fem år. Den mandattiden får inte förnyas.”

c) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Ordföranden, vice ordföranden och de ledamöter som avses i artikel 43.1 b ska sitta kvar till dess att deras efterträdare har utsetts och tillträtt sina uppdrag i enlighet med det rådsbeslut som avses i punkt 6 i den här artikeln.”.

d) Punkt 8 ska utgå.

40. Artikel 61 ska ersättas med följande:

”Artikel 61

Fastställande av budgeten

1. Senast den 31 mars varje år ska ordföranden utarbeta ett preliminärt budgetförslag för nämnden, vilket ska inkludera en skattning av nämndens inkomster och utgifter för följande år tillsammans med ett förslag till tjänsteförteckning för följande år, och lägga fram det för nämnden i dess plenarsession.

Nämnden ska i sin plenarsession vid behov justera det preliminära budgetförslaget för nämnden tillsammans med förslaget till tjänsteförteckning.

2. På grundval av det preliminära budgetförslag som antagits av nämnden i dess plenarsession ska ordföranden utarbeta ett budgetförslag för nämnden och lägga fram det för nämnden i dess plenarsession för antagande.

Senast den 30 november varje år ska nämnden i sin plenarsession, vid behov, justera det förslag som lagts fram av ordföranden och anta nämndens slutliga budget tillsammans med tjänsteförteckningen.”.

41. Artikel 62.3 ska ersättas med följande:

- ”3. Ansvar för att anta normer för intern kontroll och inrätta system och förfaranden för intern kontroll som är anpassade till utförandet av internrevisorns uppgifter ska ligga hos nämnden i dess plenarsession.”.

42. Artikel 69.4 ska ersättas med följande:

”4. Om de tillgängliga finansiella medlen inte är tillräckliga för att uppnå den målnivå som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska de förhandsbidrag som beräknas i enlighet med artikel 70 fortsätta samlas in till dess att målnivån uppnås. Nämnden får skjuta upp insamlingen av förhandsbidrag som samlas in i enlighet med artikel 70 i upp till tre år för att säkerställa att det belopp som ska samlas in når ett belopp som står i proportion till kostnaderna för insamlingsprocessen, förutsatt att ett sådant uppskjutande inte väsentligt påverkar nämndens förmåga att använda fonden enligt avsnitt 3. Om de tillgängliga finansiella medlen uppgår till mindre än två tredjedelar av målnivån ska bidragen sättas till en nivå som gör det möjligt att uppnå målnivån inom en rimlig tidsram som inte får överstiga sex år.

Om det sammanlagda nettoutnyttjande av fonden under de senaste tre åren som möjliggjorts genom bidrag från insättningsgarantisystem i enlighet med artikel 79.4 når tröskelvärdet på 20 % av fondens målnivå och de tillgängliga finansiella medlen har sjunkit till mindre än två tredjedelar av målnivån, ska dock de förhandsbidrag som nödvändiggörs av ett sådant utnyttjande sättas till en nivå som gör det möjligt att uppnå målnivån inom tio år.

Vid fastställandet av förhandsbidraget ska vederbörlig hänsyn tas till fasen i konjunkturcykeln och till den påverkan som procykliska bidrag kan ha när de årliga bidragen fastställs inom ramen för denna punkt.”.

43. Artikel 70 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De tillgängliga finansiella medel som ska tas i beaktande för att uppnå den målnivå som anges i artikel 69 får omfatta icke återkalleliga betalningsåtaganden, med full säkerhet i form av lågrisktillgångar som inte är belastade av tredje parts in-teckningar och som står till fritt förfogande för nämnden samt är öronmärkta uteslutande för nämndens användning för de ändamål som anges i artikel 76.1. Andelen icke återkalleliga betalningsåtaganden får inte vara högre än 30 % av de totala bidrag som tas upp i enlighet med den här artikeln. Inom denna gräns ska nämnden årligen fastställa andelen icke återkalleliga betalningsåtaganden av det totala bidragsbelopp som ska tas upp i enlighet med den här artikeln.”

b) Följande punkt ska införas:

”3a. Nämnden ska lösa in de icke återkalleliga betalningsåtaganden som gjorts enligt punkt 3 i denna artikel när användningen av fonden behövs enligt artikel 76.

Om en enhet upphör att omfattas av artikel 2 ska nämnden annullera de icke återkalleliga betalningsåtaganden som gjorts enligt punkt 3 i den här artikeln och den säkerhet som ställts för dessa åtaganden ska återlämnas.

Med beaktande av behovet av att bevara eller återställa en tillräcklig nivå på de finansiella medel som finns tillgängliga i fonden ska nämnden, i de fall som avses i andra stycket, ha befogenhet att vid annullering av icke återkalleliga betalningsåtaganden fastställa ett belopp som den enhet som avses i andra stycket ska bidra med till fonden i den form, på de villkor och vid den tidpunkt som anges i nämndens beslut.

Det bidrag som avses i tredje stycket får inte överstiga beloppet av icke återkalleliga betalningsåtaganden som annullerats enligt andra stycket.”.

44. I artikel 71.1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Det totala beloppet av extraordinära efterhandsbidrag per år får inte vara högre än tre gånger högre än 12,5 % av den målnivå som anges i artikel 69.”.

45. I artikel 74 ska följande stycke läggas till:

”Nämnden ska underrätta kommissionen och ECB så snart den anser att det kan vara nödvändigt att aktivera de finansiella arrangemang som ingåtts för fondens räkning i enlighet med denna artikel och ska förse kommissionen och ECB med all information som de behöver för att kunna utföra sina uppgifter med avseende på dessa finansiella arrangemang.”.

46. Artikel 76 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 e ska ersättas med följande:

”e) För att betala ersättning till aktieägare och borgenärer, eller till insättningsgarantisystemet i de fall som avses i artikel 79.1 a och artikel 79.6, om det, efter en värdering enligt artikel 20.5, framkommit att de har fått ta större förluster än vad de skulle ha fått enligt en värdering enligt artikel 20.16, vid en avveckling enligt normala insolvensförfaranden.”.

b) Följande punkt ska införas:

”3a. När punkt 3 är tillämplig ska all rörlig ersättning, inbegripet diskretionära pensionsförmåner, till nuvarande och tidigare ledamöter i ledningsorganet och den verkställande ledningen för institutet under resolution för perioder som föregår institutets fallissemang som inte har betalats ut eller intjänats före beslutet att vidta resolutionsåtgärder annulleras. Rörlig ersättning, inbegripet diskretionära pensionsförmåner, som har intjänats eller utbetalats under de 24 månader som föregår beslutet att vidta resolutionsåtgärder, till nuvarande och tidigare ledamöter i ledningsorganet och den verkställande ledningen ska återlämnas eller återbetalas av dem, såvida de inte bevisar att de inte deltog i eller inte var ansvariga för det agerande som ledde eller bidrog till att institutet under resolution fallerade.

Denna punkt ska inte tillämpas på rörlig ersättning, inbegripet diskretionära pensionsförmåner, som regleras genom kollektivavtal.”.

c) Följande punkter ska läggas till:

- ”5. Om de resolutionsverktyg som avses i artikel 22.2 a eller b används för att överföra endast en del av tillgångarna, rättigheterna eller skulderna i institutet under resolution, ska nämnden ha en fordran på den resterande delen av enheten för eventuella kostnader och förluster som fonden ådragit sig till följd av eventuella bidrag till resolution enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln i samband med förluster som borgenärer annars skulle ha burit.
6. Nämndens fordringar som avses i punkt 5 i denna artikel och i artikel 22.6 i denna förordning ska i varje deltagande medlemsstat ha samma prioritet som fordringarna i de nationella finansieringsarrangemangen för resolution i den medlemsstatens nationella rätt som reglerar normala insolvensförfaranden enligt artikel 108.9 i direktiv 2014/59/EU.”.

47. Artikel 79 ska ersättas med följande:

”Artikel 79

Användning av insättningsgarantisystem vid resolution

1. Deltagande medlemsstater ska, om nämnden vidtar resolutionsåtgärder med avseende på ett kreditinstitut, och förutsatt att sådana åtgärder säkerställer att insättare har fortsatt tillgång till sina insättningar, säkerställa att det insättningsgarantisystem som kreditinstitutet är anslutet till bidrar med följande belopp:
 - a) Om skuldnedskrivningsverktyget används vid tillämpning av artikel 27.1 första stycket a, enskilt eller i kombination med andra resolutionsverktyg, det belopp med vilket garanterade insättningar skulle ha skrivits ned eller konverterats för att absorbera förlusterna och rekapitalisera institutet under resolution enligt artikel 27.13, om garanterade insättningar hade omfattats av skuldnedskrivning.
 - b) Om försäljningsverktyget eller broinstitutverktyget används, enskilt eller i kombination med andra resolutionsverktyg, vilket leder till att institutet under resolution lämnar marknaden:
 - i) Det belopp som är nödvändigt för att täcka skillnaden mellan, å ena sidan, värdet av de garanterade insättningarna och av skulder med samma eller högre prioritet än garanterade insättningar och, å andra sidan, värdet av de tillgångar i institutet under resolution som ska överföras till en mottagande enhet.

- ii) I relevanta fall, ett belopp som är nödvändigt för att säkerställa den mottagande enhetens kapitalneutralitet efter överföringen.
- 2. I de fall som avses i punkt 1 b i denna artikel, om överföringen till den mottagande enheten omfattar insättningar som inte är garanterade insättningar eller andra nedskrivningsbara skulder och nämnden har dragit slutsatsen att de omständigheter som avses i artikel 27.5 är tillämpliga på dessa insättningar eller skulder, och om det tröskelvärde som fastställs i artikel 27.7 a för användning av finansieringsarrangemangen för resolution inte uppnås genom bidraget till förlustabsorbering och rekapitalisering från aktieägarna och innehavarna av relevanta kapitalinstrument och andra nedskrivningsbara skulder, ska det belopp som insättningsgarantisystemet bidrar med vara följande:
 - a) Det belopp som är nödvändigt för att täcka skillnaden mellan, å ena sidan, värdet av de insättningar som avses i artikel 108.1 första stycket i direktiv 2014/59/EU och av skulder med samma eller högre prioritet än garanterade insättningar och, å andra sidan, värdet av de tillgångar i institutet under resolution som ska överföras till en mottagande enhet.
 - b) I relevanta fall, ett belopp som är nödvändigt för att säkerställa överföringens kapitalneutralitet för den mottagande enheten.

Så snart insättningsgarantisystemet har lämnat ett bidrag i de fall som avses i första stycket, ska institutet under resolution avstå från att förvärva andelar i andra företag och från att göra utdelningar kopplade till kärnprimärkapital eller utbetalningar avseende övriga primärkapitalinstrument, samt från att bedriva annan verksamhet som kan leda till ett utflöde av medel.

3. Om insättningsgarantisystemets medel utnyttjas vid användningen av skuldnedskrivningsverktyget i enlighet med punkt 1 a för att bidra till rekapitaliseringen av institutet under resolution, ska insättningsgarantisystemet överföra sina innehav av aktier eller andra äganderättsinstrument i institutet under resolution till den privata sektorn så snart de marknadsmässiga och finansiella omständigheterna tillåter det.

Insättningsgarantisystemet ska saluföra de aktier eller andra äganderättsinstrument som avses i första stycket på ett öppet och transparent sätt. En sådan försäljning får inte ge en missvisande bild av dessa aktier eller instrument eller diskriminera mellan potentiella köpare och ska göras på marknadsmässiga villkor.

4. Insättningsgarantisystemets bidrag till en överföring som omfattar insättningar som inte är garanterade insättningar eller andra nedskrivningsbara skulder enligt punkt 2 i denna artikel ska tas med i beräkningen av det tröskelvärde som fastställs i artikel 27.7 a om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Det totala värdet av tillgångarna i institutet under resolution på individuell basis överstiger inte 80 miljarder EUR.
 - b) Institutet under resolution har under de 24 månader som föregår beslutet att vidta resolutionsåtgärder inte identifierats som en avvecklingsenhet i koncernresolutionsplanen eller i resolutionsplanen.
 - c) Kapitalbasinstrumenten och de kvalificerade skulderna i institutet under resolution, och alla skulder som inte längre räknas som kvalificerade skulder eftersom de inte uppfyller villkoret i artikel 72c.1 i förordning (EU) nr 575/2013, har använts i sin helhet för förlustabsorbering och rekapitalisering, förutom de kvalificerade skulder med avseende på vilka nämnden anser att de omständigheter som avses i artikel 27.5 i den här förordningen är tillämpliga.
 - d) Nivån på det krav som avses i artikel 12.1 för institutet under resolution är minst lika hög som den nivå som avses i artikel 12d.5a.

- e) Institutet under resolution har inte underlåtit att uppnå det krav som avses i artikel 12a.2 a, inbegripet motsvarande mellanliggande målnivåer som fastställts enligt artikel 12k.1 och 12k.2, under två på varandra följande kvartal under den fyraårsperiod som löper ut dagen före den första dagen i de tre hela kvartal som föregår beslutet att vidta resolutionsåtgärder.

Vid tillämpning av första stycket e i denna punkt ska nämnden, om ECB eller den relevanta nationella behöriga myndigheten eller nämnden har vidtagit minst en av de åtgärder som avses i artikel 12j.1 för att åtgärda en underlåtelse att uppnå det krav som avses i artikel 12a.2 a, inte beakta underlåtelser att uppnå det kravet under de fyra hela kvartal som föregår beslutet att vidta resolutionsåtgärder.

Första stycket e i denna punkt ska inte tillämpas på de krav som följer av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7.

5. Om insättningsgarantisystemets bidrag till en överföring som omfattar insättningar som inte är garanterade insättningar eller andra nedskrivningsbara skulder, enligt punkterna 2 och 4 i denna artikel, tillsammans med bidraget till förlustabsorbering och rekapitalisering från aktieägarna och innehavarna av relevanta kapitalinstrument och andra nedskrivningsbara skulder, gör det möjligt att använda fonden, ska insättningsgarantisystemets bidrag begränsas till det belopp som krävs för att uppnå det tröskelvärde som fastställs i artikel 27.7 a. Efter insättningsgarantisystemets bidrag ska fonden användas i enlighet med de principer för användning av fonden som fastställs i artiklarna 27 och 76.

Om ett institut under resolution har ett totalt värde av tillgångar på individuell basis på mellan 30 miljarder EUR och 80 miljarder EUR får insättningsgarantisystemets bidrag enligt denna punkt inte överstiga 2,5 % av de sammanlagda skulderna inklusive kapitalbasen i institutet under resolution.

6. Om punkt 4 i denna artikel är tillämplig och villkoren i artikel 27.9 är uppfyllda ska insättningsgarantisystemet lämna ett ytterligare bidrag som motsvarar beloppet av de förluster som garanterade insättningar skulle ha drabbats av om garanterade insättningar hade drabbats av förluster i proportion till de förluster som drabbat borgenärer med samma rangordning vid nationella insolvensförfaranden.

Kostnaden för det ytterligare bidrag från insättningsgarantisystemet som avses i första stycket i denna punkt får inte överstiga de förluster som det skulle ha ådragit sig om institutet hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden, i enlighet med en uppskattning enligt artikel 20.9.

7. Under alla omständigheter får det totala beloppet av insättningsgarantisystemets bidrag i en resolutionsåtgärd i enlighet med denna artikel inte överstiga det belopp som avses i artikel 11e a i direktiv 2014/49/EU.

Om försäljningsverktyget eller broinstitutverktyget används i enlighet med punkt 1 b eller 2 i denna artikel får beloppet av det bidrag från insättningsgarantisystemet som avses i de bestämmelserna inte överstiga 62,5 % av insättningsgarantisystemets målnivå enligt artikel 10.2 i direktiv 2014/49/EU.

Den utsedda myndigheten får besluta att den gräns som avses i andra stycket i denna punkt inte ska tillämpas om nämnden ger den utsedda myndigheten en motivering till att ett bidrag från insättningsgarantisystemet till ett belopp som överstiger 62,5 % av dess målnivå är nödvändigt för att undvika negativa effekter på den finansiella stabiliteten eller för att bevara insättarnas tillgång till sina medel.

Om skuldnedskrivningsverktyget används i enlighet med punkt 1 a i denna artikel får beloppet av insättningsgarantisystemets bidrag inte överstiga de förluster som insättningsgarantisystemet skulle ha ådragit sig om institutet hade avvecklats enligt normala insolvensförfaranden, i enlighet med en uppskattning enligt artikel 20.9.

Insättningsgarantisystemet ska på begäran utan dröjsmål informera nämnden om de belopp som avses i första och andra styckena.

8. Nämnden ska fastställa beloppet av insättningsgarantisystemets bidrag i enlighet med denna artikel och meddela sitt beslut till den utsedda myndigheten och insättningsgarantisystemet. Insättningsgarantisystemet ska genomföra detta beslut utan dröjsmål.
9. I fall då kvalificerade insättningar hos ett institut under resolution överförs till en annan enhet genom försäljningsverktyget eller broinstitutverktyget ska insättarna inte ha några fordringar enligt direktiv 2014/49/EU mot insättningsgarantisystemet vad gäller någon del av deras insättningar hos institutet under resolution som inte överförs, förutsatt att beloppet av deras insättningar som överförs motsvarar eller överskrider den sammanlagda täckningsnivå som föreskrivs i artikel 6 i det direktivet.
10. När insättningsgarantisystemet lämnar ett bidrag till resolutionsåtgärder ska artikel 76.3a tillämpas.
11. Om användningen av fonden för ett institut under resolution med ett totalt värde av tillgångar på individuell basis på mellan 30 miljarder EUR och 80 miljarder EUR har möjliggjorts genom ett insättningsgarantisystems bidrag i enlighet med punkt 4, ska nämnden rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om den resolutionsordning som nämnden har antagit, och särskilt förklara varför insättningsgarantisystemets bidrag och användningen av fonden behövdes. Den rapporten ska läggas fram inom tre månader efter antagandet av resolutionsordningen.”.

48. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 79a

Sammanlagt utnyttjande av fonden och insättningsgarantisystem

1. När det sammanlagda nettoutnyttjande av fonden under de senaste tre åren som möjliggjorts genom bidrag från insättningsgarantisystem i enlighet med artikel 79.4 når tröskelvärdet på 10 % av fondens målnivå, ska nämnden i sin plenarsession ge vägledning om det utnyttjande av fonden som möjliggjorts genom bidrag från insättningsgarantisystem. Nämnden ska i sin verkställande session följa denna vägledning i efterföljande resolutionsbeslut till dess att fonden har fyllts på till fullo.

Den vägledning som avses i första stycket i denna punkt ska antas av nämnden i dess plenarsession i enlighet med artikel 52.2.

2. När det sammanlagda nettoutnyttjande av fonden under de senaste tre åren som möjliggjorts genom bidrag från insättningsgarantisystem i enlighet med artikel 79.4 når tröskelvärdet på 20 % av fondens målnivå, ska nämnden informera rådet och kommissionen.

Efter att ha mottagit den information som avses i första stycket i denna punkt ska kommissionen se över följande:

- a) Hur de bestämmelser om bidrag från insättningsgarantisystem vid resolution som gör det möjligt att utnyttja fonden i enlighet med artikel 79.4 fungerar.
- b) Huruvida de arrangemang som anges i artiklarna 69, 70 och 71 för att samla in bidrag efter det att utnyttjande av fonden har möjliggjorts genom bidraget från insättningsgarantisystem är lämpliga.

Kommissionen ska överlämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet. Där så är lämpligt ska den rapporten åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 79b

Rapportering om likviditet vid resolution

Senast den 31 december 2026 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om frågan om likviditet vid resolution.

Den rapport som avses i första stycket ska omfatta en utvärdering av de befintliga arrangemangen för tillhandahållande av likviditet vid resolution, inbegripet både privata och offentliga mekanismer, och en undersökning av de effektivaste sätten att avhjälpa tillfälliga likviditetsbrister, med beaktande av all relevant utveckling på internationell nivå. Rapporten ska innehålla politiska alternativ.”.

49. I artikel 85.3 ska första stycket ersättas med följande:

”Varje fysisk eller juridisk person, inbegripet resolutionsmyndigheter, får överklaga ett beslut av nämnden som antagits enligt artiklarna 10.10, 11, 12.1, 38–41, 65.3, 71 och 90.3 och som är riktat till den personen eller som direkt och personligen berör den personen.”.

50. Artikel 88 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Denna artikel ska inte hindra nämnden, rådet, kommissionen, ECB, de nationella resolutionsmyndigheterna eller de nationella behöriga myndigheterna, inklusive deras anställda och experter, från att utbyta information med varandra och med behöriga ministerier, centralbanker, utsedda myndigheter, insättningsgarantisystem, system för ersättning till investerare, myndigheter med ansvar för normala insolvensförfaranden, resolutionsmyndigheter för försäkringssektorn, tillsynsmyndigheter för försäkringssektorn, resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter i icke-deltagande medlemsstater, EBA, eller om inte annat följer av artikel 33, myndigheter i tredjeland som utövar uppgifter som motsvarar resolutionsmyndigheternas uppgifter eller, om inte annat följer av strikta konfidentialitetskrav, med en presumtiv köpare i syfte att planera eller utföra en resolutionsåtgärd.”.

b) Följande punkt ska läggas till:

”8. Denna artikel ska inte hindra nämnden från att röja sina analyser eller bedömningar, inbegripet när de bygger på information från de enheter som avses i artikel 2 eller andra myndigheter som avses i punkt 6 i den här artikeln, när nämnden bedömer att röjandet inte skulle undergräva skyddet för allmänintresset i fråga om finansiell, monetär eller ekonomisk politik och att det finns ett allmänintresse av röjandet som väger tyngre än andra intressen som avses i punkt 5 i den här artikeln. Ett sådant röjande ska anses ha gjorts av nämnden vid utövandet av dess uppgifter enligt denna förordning vid tillämpningen av punkt 1 i den här artikeln.”.

51. Följande artikel ska införas:

”Artikel 93a

Övergångsbestämmelser

1. Med avvikelse från artikel 12c.1a får insättningar som tagits emot före den ... [24 månader plus en dag från dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande] och som uppfyller villkoren i artikel 12c.1 första stycket, artikel 12d.2a andra stycket eller artikel 12g.2 a räknas med i beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder till och med den ... [36 månader från dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande].

2. När det gäller övergångsperioder för enheters uppfyllande av kraven i artikel 12f eller 12g i denna förordning eller krav som följer av tillämpningen av artikel 12c.4, 12c.5 eller 12c.7 i denna förordning, beroende på vad som är tillämpligt, och som fastställts av nämnden före den ... [24 månader plus en dag från dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande], ska artikel 1.15 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2026/...⁺ inte tillämpas.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2026/... av den ... om ändring av förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller åtgärder för tidigt ingripande, villkor för resolution och finansiering av resolutionsåtgärder (EUT L, ..., ELI: ...).”

⁺ EUT: Vänligen inför i texten numret på denna ändringsförordning och komplettera motsvarande fotnot.

Artikel 2
Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ... [24 månader från dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande].

Artikel 1.1 b, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 a, 1.6 a, b och d ii, 1.7 a, 1.8, 1.13 a i och c, 1.15 b och d, 1.20 d och e med avseende på artikel 18.11 i förordning (EU) nr 806/2014, artikel 1.22, 1.24 a ii, b och d, 1.27, 1.29–41, 1.45, artikel 1.48 med avseende på artikel 79b i förordning (EU) nr 806/2014, och artikel 1.49 och 1.50 i den här förordningen ska dock tillämpas från och med den ... [en månad från dagen för denna ändringsförordnings ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ... den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande
